

Život žen, poskytujících placené sexuální služby na Znojemsku

Jana Kopečková, DiS.

Bakalářská práce
2014

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta humanitních studií

INSTITUT
MEZIOBOROVÝCH STUDIÍ BRNO

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Jana KOPEČKOVÁ, DiS.**
Osobní číslo: **H118130**
Studijní program: **B7507 Specializace v pedagogice**
Studijní obor: **Sociální pedagogika**

Téma práce: **Život žen, poskytujících placené sexuální služby na Znojemsku**

Zásady pro vypracování:

Zadané a zvolené téma bude zpracováno podle pokynů obsažených v materiálu IMS "Metodika psaní odborného textu a výzkum v sociálních vědách" (IMS 2009). Případně podle dalších materiálů, z nichž některé jsou obsaženy v literatuře připojené k tomuto studijnímu textu. Zejména bude dbáno na dodržování zásad publikační etiky a pravidel společenskovedního výzkumu. Průběžné výsledky práce budou pravidelně konzultovány s vedoucím diplomové práce.

S vědomím těchto zásad a pravidel a po konzultaci s vedoucím bude práce zaměřena:

- na to jak žijí ženy poskytující placené sexuální služby ve Znojmě a okolí
- na rizika vyplývající z jejich životního stylu
- na motivaci k tomuto způsobu obživy
- na možnosti sociální pomoci těmto ženám

Součástí práce bude realizovaný výzkum (kvantitativní) zaměřený na zjištění vybraných aspektů života sociální skupiny žen, poskytující sexuální služby.

Rozsah bakalářské práce:

Rozsah příloh:

Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/elektronická**

Seznam odborné literatury:

Chmelík, J. Mravnost, pornografie a mravní kriminalita. Praha: Portál, 2004
80-7178-739-6

Jandourek, J. Sociologický slovník. Praha: Portál, 2001, ISBN 80-7178535-0

König-Hollerwöger, R. Na ulici..U silnice. Brno: Litera, 2009, ISBN 978-80-85763-50-8

Vaničková, E. Dětská prostituce. Praha: Grada Publishong, 2005, ISBN 80-247-1138-9

Vaničková, E. Obchodování s lidmi za účelem sexuálního vykořisťování. Praha: Česká společnost na ochranu dětí, 2005, ISMB 80-239-4793-1

Vedoucí bakalářské práce:

PaedDr. Petr Havelka, Ph.D.

Institut mezioborových studií

Datum zadání bakalářské práce:

11. listopadu 2013

Termín odevzdání bakalářské práce:

30. dubna 2014

V Brně dne 11. listopadu 2013

doc. PhDr. Miloslav Jůzl, Ph.D.
vedoucí ústavu

doc. PaedDr. Slavomír Laca, Ph.D.
vedoucí katedry

PROHLÁŠENÍ AUTORA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Beru na vědomí, že

- odevzdáním bakalářské práce souhlasím se zveřejněním své práce podle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, bez ohledu na výsledek obhajoby ¹⁾;
- beru na vědomí, že bakalářská práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému dostupná k prezenčnímu nahlédnutí;
- na moji bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3 ²⁾;
- podle § 60 ³⁾ odst. 1 autorského zákona má UTB ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- podle § 60 ³⁾ odst. 2 a 3 mohu užít své dílo – bakalářskou práci - nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen s předchozím písemným souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše);
- pokud bylo k vypracování bakalářské práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tj. k nekomerčnímu využití), nelze výsledky bakalářské práce využít ke komerčním účelům.

Prohlašuji, že

- elektronická a tištěná verze bakalářské práce jsou totožné;
- na bakalářské práci jsem pracoval samostatně a použitou literaturu jsem citoval. V případě publikace výsledků budu uveden jako spoluautor.

JANA KOPČÍKOVÁ
.....
Jméno, příjmení studenta

V Brně 3.4.2014
.....

.....
Podpis

1) zákon č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, § 47b Zveřejňování závěrečných prací:

(1) Vysoká škola nevydělečně zveřejňuje disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce, u kterých proběhla obhajoba, včetně posudků oponentů a výsledku obhajoby prostřednictvím databáze kvalifikačních prací, kterou spravuje. Způsob zveřejnění stanoví vnitřní předpis vysoké školy.

(2) Disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce odevzdané uchazečem k obhajobě musí být též nejméně pět pracovních dnů před konáním obhajoby zveřejněny k nahlázení veřejnosti v místě určeném vnitřním předpisem vysoké školy nebo není-li tak určeno, v místě pracoviště vysoké školy, kde se má konat obhajoba práce. Každý si může ze zveřejněné práce pořizovat na své náklady výpisy, opisy nebo rozmnoženiny.

(3) Platí, že odevzdáním práce autor souhlasí se zveřejněním své práce podle tohoto zákona, bez ohledu na výsledek obhajoby.

2) zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 35 odst. 3:

(3) Do práva autorského také nezasahuje škola nebo školské či vzdělávací zařízení, užije-li nikoli za účelem přímého nebo nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu, k výuce nebo k vlastní potřebě dílo vytvořené žákem nebo studentem ke splnění školních nebo studijních povinností vyplývajících z jeho právního vztahu ke škole nebo školskému či vzdělávacímu zařízení (školní dílo).

3) zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 60 Školní dílo:

(1) Škola nebo školské či vzdělávací zařízení mají za obvyklých podmínek právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla (§ 35 odst. 3). Odpírá-li autor takového díla udělit svolení bez vážného důvodu, mohou se tyto osoby domáhat nahrazení chybějícího projevu jeho vůle u soudu. Ustanovení § 35 odst. 3 zůstává nedotčeno.

(2) Není-li sjednáno jinak, může autor školního díla své dílo užít či poskytnout jinému licenci, není-li to v rozporu s oprávněnými zájmy školy nebo školského či vzdělávacího zařízení.

(3) Škola nebo školské či vzdělávací zařízení jsou oprávněny požadovat, aby jim autor školního díla z výdělku jim dosaženého v souvislosti s užitím díla či poskytnutím licence podle odstavce 2 přiměřeně přispěl na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložily, a to podle okolností až do jejich skutečné výše; přitom se přihlídí k výši výdělku dosaženého školou nebo školským či vzdělávacím zařízením z užití školního díla podle odstavce 1.

ABSTRAKT

Bakalářská práce pojednává o životě žen, které poskytují placené sexuální služby na Znojemsku. V teoretické části se práce zabývá pojmem prostituce, popisem aktérů prostituce, historií, riziky a sociální prací s prostitutkami. V praktické části se zabývá empirickým kvalitativním výzkumem, nástrojem sběru dat je rozhovor. Cílem práce je popis života žen, které na Znojemsku poskytují sexuální služby.

Klíčová slova: prostituce, placené sexuální služby, ženy, sociální práce

ABSTRACT

The thesis deals with the lives of women, providing paid sexual services in Znojmo region. In the theoretical part of the thesis deals with the concept of prostitution, prostitution description of actors, history, risks and social work with prostitutes. The practical part deals with the empirical qualitative research, data collection instrument is the interview. The aim is to describe the life of women in the Znojmo provide sexual services.

Keywords: prostitution, paid sex, women, social work

„Prostituce nejsou jen padlé ženy, nýbrž i stejně padlí mužové.“ (T. G. Masaryk, 1899)

Čestně prohlašuji, že jsem bakalářskou práci napsala sama, za pomoci uvedených zdrojů a vlastních zkušeností. Děkuji vedoucímu práce PaedDr. Petru Havelkovi, Ph.D. za podporu a cenné rady při tvorbě bakalářské práce.

Prohlašuji, že odevzdaná verze bakalářské práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

OBSAH

ÚVOD	9
I TEORETICKÁ ČÁST	10
1. POPIS PROBLÉMU PROSTITUCE	11
1.1 VYMEZENÍ POJMŮ.....	11
1.2 ROZDĚLENÍ PROSTITUCE.....	13
1.3 CHARAKTERISTIKA AKTÉRŮ PROSTITUCE	15
2 HISTORIE PROSTITUCE	18
2.1 PŘED ROKEM 1989	18
2.2 PO ROCE 1989	19
3 RIZIKA VYPLÝVAJÍCÍ Z POSKYTOVÁNÍ PROSTITUCE	21
3.1 ZDRAVOTNÍ A PSYCHICKÁ RIZIKA.....	21
3.2 SOCIÁLNÍ RIZIKA	23
3.3 PREVENCE	24
4 SOCIÁLNÍ PRÁCE SE ŽENAMI POSKYTUJÍCÍMI PLACENÉ SEXUÁLNÍ SLUŽBY	26
4.1 SOCIÁLNÍ SLUŽBY.....	26
4.2 STÁTNÍ INSTITUCE	28
5 POPIS PROSTITUČNÍ SCÉNY	30
5.1 VE SVĚTĚ	30
5.2 SITUACE V ČR.....	30
5.3 SITUACE NA ZNOJEMSKU.....	31
II PRAKTICKÁ ČÁST	33
6 ZVOLENÁ METODOLOGIE	34
6.1 METODIKA	34
6.2 CÍL VÝZKUMU, VÝZKUMNÁ OTÁZKA	36
6.2.1 Popis zkoumaného vzorku	37
7 ANALÝZA A INTERPRETACE DAT	42
7.1.1 Analýza dat.....	42
7.1.2 Otevřené kódování	42
7.1.3 Axiální kódování.....	61
7.1.4 Selektivní kódování.....	64
ZÁVĚR	69
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	71
SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK	74
SEZNAM OBRÁZKŮ	75
SEZNAM TABULEK	76
SEZNAM PŘÍLOH	77

ÚVOD

Bakalářská práce se věnuje životu žen, které poskytují placené sexuální služby na Znojensku. Již několik let pracuji jako sociální pracovnice, a to v sociální službě, jejíž cílovou skupinou jsou právě osoby poskytující placené sexuální služby.

Po roce 1989, kdy se otevřely hranice České republiky do Rakouska a Německa, vzniknul v příhraničních městech včetně Znojma nový sociální problém - prostituce. Prostituce patří již odnepaměti mezi společenské problémy. V České republice není regulována zákonem. Stíhány jsou pouze kriminální činy s ní spojené, například obchod s lidmi, kuplířství a ohrožování mravní výchovy. Podle odhadů nestátních organizací si poskytováním placených sexuálních služeb vydělávají tisíce žen, přesný počet ovšem není znám. Tyto ženy jsou velmi často matkami, jsou dlouhodobě nezaměstnané, mají dluhy, trpí různými závislostmi, pohlavními chorobami, psychickými problémy, jsou oběťmi obchodu s lidmi, nucené prostituce nebo domácího násilí. S prostitucí se tedy pojí i velké množství dalších problémů a rizik, které mohou být jak příčinou, tak i důsledkem tohoto způsobu obživy. Řešení a předcházení těmto problémům spolu s resocializací osob, které poskytují sexuální služby, je jedním z úkolů současné společnosti.

Práce si klade za cíl popsat život žen, které poskytují placené sexuální služby na Znojensku, dále popsat problém prostituce jako celku, jeho rizika, motivy a také možnosti pomoci ženám, které chtějí toto prostředí opustit.

V teoretické části bude popsána prostituce jako sociální problém, její historie, současnost, rizika z ní vyplývající, a základní pojmy, které se k prostituci pojí. Dále zde budou popsány formy prostituce, její příčiny a rizika s ní spojená. Pozornost bude soustředěna i na aktéry prostituce a na sociální práci s prostitutkami. Nebude opomenuta ani charakteristika znojenského regionu.

V praktické části bude proveden kvalitativní výzkum u vybraného vzorku zkoumané skupiny. Bude zjišťováno, jakým způsobem žijí ženy, které poskytují placené sexuální služby na Znojensku, jaké činnosti v průběhu dne vykonávají, jaké místní instituce využívají, jak tráví svůj volný čas, jaké důvody je vedly k tomuto způsobu obživy, zda mají zkušenosti s dalšími patologickými jevy (drogy, alkohol, domácí násilí, obchod s lidmi), jaký vliv má jejich způsob obživy na jejich život a do jaké míry jsou se svým životem spokojené.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1. POPIS PROBLÉMU PROSTITUCE

Prostituce se dá považovat odedávna za negativní sociální jev. Je spojena nejen s uspokojováním sexuálních tužeb zákazníků, ale i s řadou patologií, ať už zdravotních (šíření pohlavních chorob) či sociálních (narušování mravní výchovy mládeže, kuplířství, násilné trestné činy). Všeobecně je prostituce i dnes považována za společenský problém.

„Kdo má chuť a peníze, může si v České republice sex koupit. Skutečnost, že existuje možnost koupit si sexuální službu, vymezuje prostituci jako sociální jev. I v oblasti prostituce se uplatňuje ekonomický zákon nabídky a poptávky.“ (Matoušek, 2003, s. 255)

1.1 Vymezení pojmů

Definice prostituce

Pohled na prostituci stejně jako její definice se v průběhu času a vývoje doby lišil. Vede se například spor o to, zda jde o nejstarší řemeslo či nikoli a zda se vůbec o řemeslo jedná. Definice prostituce není vymezena žádným mezinárodním dokumentem a ani právním řádem České republiky, není tedy komplexně řešena.

Definice prostituce existuje několik, práce se nejvíce přiklání k následující podle Matouška (2003): vnímá prostituci jako poskytování služeb souvisejících s uspokojováním sexuálních potřeb zákazníka za úplatu, nikoli za jinou protislužbu. Prostituci provozují tzv. pasáci, kteří inkasují podstatnou část (obvykle většinu) příjmu osoby, která se prostituuje.

Pro srovnání uvádím definice podle několika dalších autorů.

„Prostituce pochází od „prostitutum“ a týká se tudíž všech způsobů tělesného styku, k nimž se lidské tělo propůjčí. Zmiňuje starší definice podle francouzského akademického slovníku z roku 1835, kde je prostituce označena jako úplné oddání se smilstvu. Jiný zdroj zase uvádí definici prostituce jako zhýralého způsobu života. Autor se přiklání k definici prostituce jako: „ tělesné nemanželské oddání se dívky nebo ženy muži za účelem poskytnutí mu nedovolených požitků.“ (Dufor, 2003, s.8)

„Prostituce je oázou svobody, kde může muž realizovat své promiskuitní tendence a uspokojovat své sexuální potřeby bez trvalých následků. Žena za své služby dostane zaplacen a tím obchod končí. Prostituce je jev, který patří k životu společnosti už od středověku, a je jisté, že ji nelze trvale vymýtit.“ (Chmelík, 2003, s. 55)

„Slovo prostitut/prostitutka je latinského původu. „Prostituere“ označuje někoho, kdo se vydává na obdiv, kdo se nabízí k veřejnému smilstvu nebo kdo vystavuje své pohlavní orgány. „(Vaničková, 2007, S. 9)

Další pojmy úzce spojené s prostitucí

Komerční sexuální zneužívání dětí – „Použití dítěte pro sexuální účely výměnou za peníze nebo za odměnu v naturálních mezi dítětem, zákazníkem, prostředníkem nebo agentem a jinými, kdy vydělávají na obchodu s dětmi pro tyto účely.“ (Vaničková, 2005, s. 25).

Obchodování s lidmi – „Obchodováním s lidmi se rozumí najímání, doprava, přeprava, přechovávání nebo získávání osob za účelem jejich vykořisťování, a to za použití násilí, pohrůžky násilím nebo jiných forem nátlaku, únosu, lsti, podvodu, zneužití moci nebo stavu bezbrannosti, anebo poskytnutím či přijetím finančních prostředků nebo jiného prospěchu k získání souhlasu osoby vykonávající dozor nad jinou osobou. Vykořisťování zahrnuje zejména kořistění z prostituce jiných nebo z jiných forem sexuálního využívání, z nucených prací nebo služeb, z otroctví, nevolnictví nebo odstraňování orgánů.“ (Trávníčková, 2004, s. 44)

Sexuální turistika je chápána jako „způsob cestování s výhradním nebo převážně sexuálním podtextem. Jako sociální jev je nežádoucí, s významným zdravotním i sociálním rizikem a to jak pro "turisty", tak pro jejich cíle (často v roli obětí). Rozvíjí se především v zemích, které jsou samy ekonomicky nevyspělé, nebo mají významnou část obyvatel na hranici ekonomické soběstačnosti, pro které je nahodilé či komerční poskytování sexuálních služeb způsobem vydělávání peněz. Sexuální turismus se tak vyskytuje v zemích s vyspělou ekonomikou (Česká republika, Slovenská republika, Rusko, Čína) i v zemích rozvojových (africké země, země jižní a jihovýchodní Asie)¹.“

Motivace k prostituci – Matoušek (2003) vymezuje 3 druhy motivace osob, které poskytují placené sexuální služby – motivaci vnějším tlakem, motivaci vlastní potřebou, racionální rozvahou. Motivace vnějším tlakem znamená, že žena je do nabízení sexuálních služeb vmanipulována okolnostmi a okolím (např. dívky z dětských domovů, lidé co nemají kde bydlet, oběti nucené prostituce, zadlužení, závislí na návykových látkách, nezaměstnaní). Dále vymezuje motivaci vlastní potřebou, osoby, které vstupují do prostituce kvůli sklonu k promiskuitnímu chování. Posledním motivací je racionální

¹ <http://www.wikipedia.org/>

rozvaha – rozhodnutí vstoupit do prostituce na základě myšlenky, že sex je práce, pomocí které se dá vydělat poměrně dost peněz. Osobám vstupujícím do prostituce často vyhovují atributy prostituce jako – práce v nočních hodinách, možnost procovat jen některé dny v týdnu, možnost oddělení práce od osobního života.

1.2 Rozdělení prostituce

Prostituci můžeme dělit na základě několika kritérií – podle pohlaví na mužskou a ženskou prostituci, podle věku na dětskou prostituci (pod 18 let) a prostituci mladistvých. Podle místa poskytování na klubovou, pouliční a privátní. S nárůstem nových technologií se setkáváme i s prostitucí přes internet či telefon – live chaty, erotické linky atd. V této kapitole se o každé z nich krátce zmíním.

Ženská prostituce – poskytují ji ženy a dívky, a to ve věku od 18 let včetně výš. Nejvyšší věk nelze přesně určit, ženy poskytující sexuální služby starší šedesáti let nejsou výjimkou.

Mužská prostituce - poskytují ji muži starší osmnácti let. Muž poskytující sexuální služby může být prostitut poskytující sexuální služby mužům, nebo gigolo, který naopak poskytuje služby ženám.

Dětská prostituce – spadá spolu s obchodem s dětmi a dětskou pornografií pod pojem komerční sexuální zneužívání dětí. „Obětí komerčního zneužívání se často stávají děti z nejzranitelnějších skupin: sirotci, uprchlíci, děti na útěku z domova, děti pocházející z etnických menšin nebo ty, jejichž zneužívání začalo v jejich vlastních domovech nebo rodinném prostředí., (Vaníčková, 2006, s. 4)

Klubová prostituce – prostituce provozovaná v nočních klubech. Ženy mají v klubech k dispozici pokoje, kde poskytují sexuální služby. V klubech existují i bary, kde mohou prostitutky/prostitutí navazovat kontakty se zákazníky a kde si s nimi mohou vypít drink či tančit u tyče. Jsou to „zábavní podniky“ pro muže, kde se mísí pití alkoholu, bavení s dalšími muži a společníci, sledování tance, striptýzu, tanečnic a možnost sexuálního uspokojení na soukromých pokojích. Pokoje mívají vlastní sprchu, dívka v klubu před poskytnutím sexuální služby umyje sebe i zákazníka. Ve velkých nočních klubech dále bývá i restaurace, bazény, vířivky, sado-maso pokoj. Menší kluby, ve kterých je přibližně 10-15 dívek, mohou být vybaveny spíše „domácky“. Není zde velká show, ale spíše posezení s dívkami u drinku a využití sexuálních služeb na pokojích. V klubech mají většinou ženy možnost ubytování, vaření, případně využití tamní restaurace. Kromě prostitutek v klubech pracují i další pracovníci, například provozní barmani, pokojské,

kuchařky, tanečnice, drinkové společnosti, které s hosty komunikují pouze u drinku, ale sexuální služby neposkytují. Není výjimkou, že se funkce kříží, např. si barmanka může přivydělávat na pokoji.

Kluby jsou často vedeny jako penziony, kde jsou dívky ubytované a zapsané v knize hostů. V legislativě České republiky není poskytování prostituce ošetřeno, nejsou ošetřena ani místa, kde se sexuální služby poskytují, proto se často majitelé uchylují k provozování „penzionu“. Ceny v klubech bývají vyšší než na ulici. Každý klub má nastavené svoje taxy i způsob získávání zisku. Existují kluby, ve kterých jsou služby účtovány po patnácti minutách oficiálních cenících, jako pronájem pokoje), po třiceti minutách či po hodině. Účtování za služby se pohybuje v různých cenových relacích, většinou 60-100 Euro za hodinu. Některý klub má provizi pouze z drinků, které vypije žena se zákazníkem, proto jsou motivováni k velké konzumaci alkoholu. Kluby mají tím pádem nižší ceny z „pronájmu pokoje“, tuto finanční částku pak dostanou dívky celou. V jiných klubech, především v menších, dostane dívka určité procento z výdělku, tedy z finančního obnosu, který obdrží od zákazníka. Oficiálně zákazníci platí nájemné za ubytování.

Pouliční – pouliční prostituce je specifická především poskytováním služeb venku či v autě zákazníka, případně v penzionu či v bytě ženy. Ke kontaktu se zákazníkem dochází oslovením jedné ze stran, zákazník se s prostitutkou domluví na ceně, místě a typu sexuální služby.

„Tato prostituce je nejrozšířenější. Prostitutky mívají nízký věk i vzdělání a své sexuální služby poskytují anonymně komukoliv a téměř kdekoliv za celkem nízkou cenu. Prostitutky bývají často závislé na drogách. U pouliční prostituce se vyskytuje vysoké riziko pohlavně přenosných chorob. Dochází zde i k trestné činnosti. Většinou každá prostitutka má svého pasáka či kuplíře.“ (Chmelík, 2003, s. 64)

Pouliční prostituce je často upravena městskou vyhláškou, a to v městech, kde se vyskytuje. Město za ni uděluje ženám pokuty. Pouliční prostitutky bývají často terčem obecného pohoršení, předsudků a ponižování.

„Pracovní doba pouliční prostitutky je zhruba dvanáctihodinová. Na ulici stojí až do půlnoci (někdy i do druhé hodiny ranní) – prostě tak dlouho, dokud nepřijedou vozem jejich šéfové (pasáci) a neodvezou je domů.“ (König-Hollerwöger, 2009, s. 113).

Privátní – tento typ prostituce se odehrává za „zavřenými dveřmi“. Je zde prostor pro větší diskrétnost žen i zákazníků. Na druhou stranu jde o velmi skrytý typ prostituce, proto zde může docházet k dětské prostituci, obchodu s lidmi, znásilnění a k dalším trestným činům.

Privátní prostitute na druhé straně bývá na velmi vysoké úrovni. Vzdělané ženy si např. zajišťují nadstandardní život. Mívají pouze stálé zákazníky. Inzerce erotických privátů probíhá především na internetu, v novinách i na sociálních sítích. Erotické priváty se vyskytují spíše ve velkých městech.

Eskort servis – dal by se charakterizovat jako sex s donáškou do domu. Jde o službu, kdy dívka přichází k muži do bytu, hotelu či na jiné smluvené místo. Zároveň může dívka působit jako profesionální společnice, např. může doprovázet muže na společenské akce.

Sexuální služby poskytované přes internet – jde o služby live chatů, kdy je zákazník vzrušován pomocí eroticky laděných zpráv, komunikace přes web kameru, před kterou se dívka např. svléká či osahává.

Sexuální služby poskytované přes telefon – jsou sexuální služby, kdy si zákazník platí za sex po telefonu. Žena či muž eroticky laděným rozhovorem se zákazníkem uspokojuje jeho sexuální potřeby.

1.3 Charakteristika aktérů prostituce

Prostituci lze najít ve všech společenských vrstvách, od pouličních prostitutek nucených k prostituci po luxusní vzdělané společnice pro muže z vyšší společnosti.

„Prostitut/ka bývá obvykle chladný/chladná, někdy zažil jako dítě sexuální zneužívání. Prostituci provozují vždy kvůli ekonomickému nebo jinému zisku, někdy souběžně s životním stylem „řádného občana“, obvykle však jako jediný způsob obživy určující její/jeho životní styl. K prostituci jsou někdy přinuceny i ženy, jejichž rodina se dostane do zoufalé ekonomické situace a ony nevidí jinou možnost, jak získat peníze. Také mladí lidé, kteří utekli z rodiny nebo z ústavního zařízení získávají někdy prostředky k životu prostitutí.“ (Matoušek 2003, s. 176).

Prostitutky – jiným názvem nevěstky, společnice. „Jedná se ženy, které poskytují některý z typů prostituce, starších 18 let. Věkový průměr prostitutek se pohybuje mezi 23 – 24 rokem. Věk prostitutek můžeme dělit podle toho, kde prostituci poskytují. V nočních či erotických klubech většinou pracují ženy kolem 22 let. Vyskytují se i případy žen starších 25 let. Tyto ženy bývají většinou cizinky. Věk žen poskytujících sexuální služby na ulici se pohybuje pod 18 a nad 40 let.“ (Matoušek, 2005, s. 176).

Prostituti – angažují se především v homosexuální prostituci. Chmelík (2003) uvádí: homosexuální prostituce je poskytována především mladými muži kolem 18 let. Je tomu

tak proto, že tato forma prostituce má mezi mladými muži výrazně „komerční charakter“. Většina prostitutů pochází z rozvrácených, sociálně slabých a disfunkčních rodin. Velmi úzká spojitost u této formy prostituce je s drogovou a alkoholovou závislostí. Homosexuální prostituti jsou vůbec nejrizikovější kategorií pro šíření nemoci AIDS.

Existují i prostituti pro ženy, tzv. gigolové. „Nabízí ženám za úplatu společnost, doprovod do společnosti, sexuální služby. Vzhledem k povaze žen, které obecně hledají spíše porozumění a pozornost, na rozdíl od mužů, kteří platí prostitutkám za možnost realizovat sexuální uvolnění, gigolo je často vyhledáván jako dobrý společník. Řada žen ve skutečnosti nemá zájem s gigolem realizovat sexuální akt. Některým ženám se od jejich partnerů v dlouhodobých vztazích nedostává galantnosti, pozornosti, něhy, pocitů důležitosti a uznání. Řada žen chce, aby k nim byl muž, kterému zaplatí za to, že jim bude dělat společnost, především zdvořilý, pozorný a milý, chodil s nimi po nákupech, zašel s nimi na večeři apod.“ (www.wikipedia.org)

Zákazníci – Profil sexuálního zákazníka neexistuje. Můžeme je ale charakterizovat jako muže, kteří se vyskytují v příhraničních městech u hranic s Německem či Rakouskem. Sex v České republice je pro ně levnější. Co se týče Prahy a dalších velkých měst, jde také o cizince, ale spíše turisty. Češi jsou, jakožto zákazníci prostitutek, zastoupeni procentuálně méně. Na Znojemsku jde především o zákazníky rakouské národnosti.

„V rakousko – českém pohraničí navštěvují nevěstince z devadesáti procent rakouští sexuální turisté, kteří záměrně a cílevědomě jezdí do odlehlých obcí, aby nenápadně a ve značné vzdálenosti od „velké“ civilizace ukájeli své sexuální choutky. Těmto pánům záleží na tom, aby zůstali utajeni před svými příbuznými, kolegy a přáteli, protože je pro ně důležité udržet si fasádu korektních mužů žijících v „civilizované“ Evropě.“ (König-Hollerwöger, 2009, s. 111)

Pasáci – „Jde o osobu, která nutí ženy k prostituci a to i za použití násilí, vybírá zisk, organizuje „práci“ prostitutek, vymezuje jejich rajon, hlídá je a často vystupuje jako „ochránce, bodygard“ prostitutek“ (Chmelík, 2003, s. 65)

Mohou to být ženy i muži, kteří mají na starosti jednu či více žen, jež poskytují sexuální služby, a to většinou na ulici. Prakticky se jedná o kuplíře či vykořisťovatele. Často se zaměřují na ne příliš inteligentní ženy, které jsou snadno zmanipulovatelné. Pasákem bývá i někdo z rodiny, manžel či otec ženy. Výjimkou nejsou ani „pasácké rodinné klany“. Ženy jim odevzdávají své výdělky, často u nich bydlí a jsou na nich závislé. Vyvíjí na ženy

nátlak, zastrašují je, vymáhají z nich „fiktivní dluhy“ – chtějí po nich větší částky, např. za ubytování, oblečení, jídlo, vyřízení záležitostí atd. Úkolem pasáků je hlídat dívky na ulici, počítat čas strávený se zákazníkem a starost o jejich bezpečí.

Provozní, barmani, vyhazovači, majitelé klubů – dohlíží na chod klubu a na zásobování. Dále inkasují peníze, starají se o hladký průběh života v klubu, řeší nejrůznější problémy a konflikty s problematickými zákazníky.

„Na nejvyšším místě figuruje majitel jednoho nebo několika bordelů. Jemu podléhají menší šéfové, kteří sexuální pracovnice kontrolují, vyvíjejí na ně tlak. Některé nevěstince vedou bývalé sexuální pracovnice, tedy ženy, které sexuální služby již neprovozují, ale řídí a kontrolují jim svěřené prostitutky. Navíc odpovídají také za peníze a vyúčtování. Nadřízeným prostitutek jsou malí „šéfové“, kteří jsou odpovědní majitelům nevěstinců a k jejich povinnostem patří také odvádět odpovídající platby za nájem. Majiteli nevěstinců jsou převážně Češi a Rakušané; v polední době mezi ně patří stále více Albánců.“ (König-Hollerwöger, 2009, s. 113).

Pokojské, uklízečky – starají se o čistotu v klubech. Úklid, prádlo, sociální zřízení, nakládání s odpadem... Většinou jsou zaměstnané ve větších klubech, v menších klubech uklízí samy prostitutky.

2 HISTORIE PROSTITUCE

Jak je již v úvodu zmíněno, prostituce je často považováno za nejstarší řemeslo. Ne všichni ovšem s tímto tvrzením souhlasí. Nicméně je nezpochybnitelné, že je její historie velmi bohatá. V dějinách měla na prostituci vždy vliv politická situace dané země a její zákony. Tento fakt přetrvává do současnosti, stejně jako prostituce.

Kapitola je rozdělena na dvě podkapitoly, před a po roce 1989. Pro účely bakalářské práce je podstatnější novodobější historie po roce 1989. Historii v období před rokem 1989 bude věnována menší pozornost, budou zmíněna pouze vybraná období.

2.1 Před rokem 1989

Podle Chmelíka (2003) byla v mnoha společnostech byla volná láska považována za posvátnou a přirozenou, tak jako jídlo a pití. Dívka, která holdovala volné lásce, nebyla v opovržení, nýbrž byla pokládána za zasvěcenou bohům.

„Tento obchod s lidskou smyslností, jimž morálka opovrhne, existoval ve všech dobách a u všech národů. Přizpůsobil se mravům a názorům jednotlivých národů a zákonodárci jej obyčejně chránili, až pronikl nejen do občanských zákoníků, ale i do náboženských obřadů, a zjednal si téměř vždy a všude. Přes filosofickou dokonalost společnosti trvá až do našich dnů, je nápomocný policii, je nestoudným strážcem veřejné mravnosti a smutnou a nepostradatelnou příměsí všech lidských vášní.“ (Dufour, 2003, s. 8)

„V žádné době a v žádném městě nehrály lehké ženy a prostitutky větší roli než v Athénách a Korintu ve zlatém věku řecké kultury. Ve starém Řecku ovládala prostituce všechny oblasti života. Prostituci považovali za prevenci homosexuality. V instituci nevěstince bylo viděno blaho a klid lidu. Athény trpěly prostituci, protože jim z ní plynuly nemalé daně, z nichž financovaly stavbu lodí a nákladnou výzbroj. Nevěstky byly pro stát tak důležité, že si musely vyžádat zvláštní povolení, když chtěly překročit athénské hranice, a poskytnout záruky, že se vrátí.“ (Chmelík, 2003, s. 56)

Nevěstince musely být označeny obrazem či reliéfem nad vchodem a prostitutky musely nosit zvláštní oblečení určené barvy nebo jasné znamení.

„Už ve 13. století napsal sv. Tomáš Akvinský, že prostitutky jsou pro město tak důležité jako odpadové kanály, neboť ony je právě tak zbavují tělesného znečištění. Od té doby se nic nezměnilo. Prostituce se v nejrůznějších podobách vyskytovala vždy a všude. Měnila se pouze její role. Byla akceptovaná, tolerovaná ale i krutě perzekuovaná. Boj proti ní

začal ve 14. století, kdy se rozšířila do nepředstavitelných měřítek syfilida. V 19. století došlo nejprve k tolerování prostituce a státy se začaly přiklánět k teorii kontroly. Na počátku 20. století byla v evropských státech zpřísněna legislativní kontrola, charakteristická důsledným postihováním obchodu se ženami a kontrolou venerických chorob. Začal platit zákaz šíření pornografie pod hrozbou pokuty. Stalo se to poté co bylo zjištěno, že nemalé množství žen a dětí bylo z Evropy vyvezeno do Argentiny, Brazílie, Jižní Afriky a carského Ruska.“ (Čech. 1997, s. 9)

2.2 Po roce 1989

Po politických změnách v České republice se po roce 1989 se rozšiřují „nové“ patologické jevy jako je prostituce, obchod s lidmi, drogy, pornografie. Po otevření hranic se do České republiky hrnul jak příval zákazníků prostitutek z Německa či Rakouska, tak i obchodované ženy, muži i děti k uspokojení jejich poptávky.

„Měnila se struktura sociálních problémů: nezaměstnanost, drogová scéna, zvýšená kriminalita, bezdomovectví a prostituce existovaly samozřejmě i dříve, avšak nedosahovaly takové otevřenosti a rozměrů.“ (Nedělníková, 2008, s. 270)

„Listopadová revoluce přinesla jednotlivci více prostoru při rozhodování se o sobě samém. Otevření hranic umožňující sexturismus, nekonvertibilita naší měny a prohlubování rozdílů mezi příjmy mužů a žen jsou faktory, které přispěly k rozšíření prostituce u nás. Roste jak počet prostituujících osob, tak dochází ke zvyšování rozmanitosti nabízených služeb. Dochází k rozvoji erotických salónů, klubů, saun a jiných zařízení poskytující erotické služby, rozvíjí se i prostituce provozovaná v soukromí, v pronajatých bytech. Rostoucí nabídka a silná konkurence zavedly vulgární metody k přilákání zákazníka, kdy prostitutka stojí polonahá na ulici i v těch největších mrazech, nebo dělá různá erotická gesta na projíždějícího, potencionálního, zákazníka. Rozšiřuje se činnost tzv. pasáků, kterým prostitutky odevzdávají část svých příjmů. Ty méně kvalifikované prostitutky postávají na silnicích mezinárodního významu, kde stopují své zákazníky.“ (ProFem a Rozkoš bez rizika, 1996. s. 15)

„Na území hlavního města Prahy bylo v provozu v roce 1994 legálně (na základě povolení živnostenského úřadu) 60 sexuálních klubů. V České republice to bylo 1860 legálních či pololegálních podniků. Pololegálních a ilegálních sex-klubů (podle avizovaných inzerátů apod.) bylo v roce 1994 v Praze 600.“ (Čech, 1997, s. 60).

V roce 2005 podle národní tiskové agentury je v ČR 850 nočních klubů a 25 000 prostitutek, z toho 5 000 osob na ulici.²

²http://archiv.natia.cz/archiv_2005/100_2005.htm

3 RIZIKA VYPLÝVAJÍCÍ Z POSKYTOVÁNÍ PROSTITUCE

S prostitucí je spojená celá řada rizik a sociálních patologií. Pro účely bakalářské práce byla rizika rozdělena do kategorií zdravotní a psychická rizika a sociální rizika.

3.1 Zdravotní a psychická rizika

Jedním z nejvýznamnějších rizik spojených s prostitucí jsou rizika zdravotní, a to především přenos a rozšiřování pohlavně přenosných chorob, jako je syfilis, kapavka, virus HIV a dalších. Tyto choroby se šíří především nechráněným pohlavním stykem, a to i análním či orálním. Podle Českého statistického úřadu je v ČR (údaj ke konci února 2014) 2172 osob, z toho je u 404 osob diagnostikováno onemocnění AIDS. Každoročně tato čísla narůstají. Tyto osoby prošly testem na HIV. Je otázkou, kolik dalších HIV pozitivních osob o svém onemocnění neví. Odborníci v problematice AIDS hovoří o 5 ti až 10ti násobku těchto čísel.

Co se týče dalších pohlavně přenosných chorob je podle Ústavu zdravotnických informací a statistiky České republiky za rok 2012 (poslední zjištěná statistika) zjištěno 696 případů syfilidy a 1151 případů kapavky.

„Šokující může být sdělení, že čím větší strach pocítují bohatí lidé na tomto světě z choroby AIDS, tím více mladých děvčat kupují a střídají je pro ukojení svých sexuálních potřeb.“ (Čech, 1997, s. 11)

Nejde pouze o zdraví osob, které prostituci přímo provozují, ale i zdraví jejich zákazníků následně i zdraví dalších sexuálních partnerek – manželek, přítelkyň, které často nemají tušení, že se jejich partner využívá placené sexuální služby. Muži často provozují sex bez ochrany, a to jak v domácím prostředí se svoji partnerkou, tak i při placeném styku s prostitutkou.

„Touha po nechráněném sexu (bez kondomu) je značná a nejednou si jej zákazníci vynucují násilím a příslibem zvýšené ceny“ (König-Hollerwöger, 2009, s. 117).

Pokud se podíváme na tuto problematiku blíže, je zde patrné i riziko nenarozených dětí, žen, se kterými zákazníci prostitutek vedou sexuální život, jejich manželky, přítelkyně, milenky, či další prostitutky. Pokud se těhotná žena nakazí některou z pohlavních chorob, je zde možnost přenosu choroby z matky na dítě (např. AIDS) či zdravotního postižení dítěte (např. u genitálního oparu, kapavky). S nadsázkou řečeno, jde o zdraví všeho lidu.

Ženy zjistí často až v těhotenství, kdy se standardně provádí test na venerické choroby, že jsou nemocné. Případně, když si jedou přivydělat do zahraničí např. do Rakouska, kde jsou lékařské kontroly povinné a prostituce je zde upravena v zákoně. Prostitutky v České republice tuto povinnost nemají. Co se týče pohlavních chorob a jejich šíření, povinnost ohlašovat a léčit se z venerických chorob, jako je kapavka či syfilis, je upravena vyhláškou je vyhláškou. ³Trestní zákoník⁴ vymezuje trestný čin ohrožování pohlavní nemocí (i z nedbalosti). Podle statistiky Policie ČR, byl tento trestný čin zjištěn na území ČR v roce 2013, ve čtyřech případech.

Psychická rizika – Prostituce je obchod, při němž se lidé mění ve zboží. Osoby, které prostituci provozují, bývají vystaveny projevům neúcty, ponižování, pohrdání, zastrašování, manipulace, opovržení a s dalším negativním faktorům ze strany zákazníků, pasáků a společnosti. Všechna tato fakta mohou negativně působit na psychiku člověka, který prostituci poskytuje. Může docházet k pocitům studu, nedostatku sebedůvěry, depresi, úzkostem, citové deprivaci, sebevražedným sklonům atd.

Závislosti – mezi psychická rizika spojená s prostitucí patří bezpochyby závislosti. Především se jedná o závislost na alkoholu, cigaretách, hracích automatech a drogách. Návykové látky bývají v prostředí sex byznysu obvykle snadno dostupné. Některé osoby, které poskytují placené sexuální služby, si konzumací návykových látek, jako jsou cigarety, drogy či alkohol, pomáhají v jejich mnohdy obtížné životní situaci, která je k výkonu prostituce přivedla. Drogová či alkoholová závislost může být jak příčinou, tak následkem poskytování prostituce. Některé ženy začínají v prostituci už jako závislé, jiné se k závislosti v průběhu jejich života v oblasti prostituce dostanou. Alkoholová závislost se projevuje především u žen v nočních klubech. Tyto ženy dostávají provize z drinků, které vypijí se zákazníky. Jsou tak motivovány ke konzumaci alkoholu a stávají se závislými. Závislost na hracích automatech patří mezi nelátkové závislosti. Patologické hráčství se vyskytuje u mnoha osob poskytujících placené sexuální služby. Hrací automaty jsou k dispozici přímo v nočních klubech, jsou tedy velmi dobře dostupné.

³ Vyhláška č. 306/2012 Sb. o podmínkách předcházení vzniku a šíření infekčních onemocnění a o hygienických požadavcích na provoz zdravotnických zařízení a ústavů sociální péče.

⁴ Trestní zákoník, zákon č. 140/1961 Sb.

3.2 Sociální rizika

Trestných činů více či méně spojených s prostitucí je celá řada. Trestní zákoník vymezuje následující: kuplířství, obchod s lidmi, prostitute ohrožující mravní vývoj dětí (poskytování prostitute poblíž školských zařízení a zařízení určených pro děti), pohlavní zneužití (u osob mladších patnácti let), komerční sexuální zneužití, znásilnění a sexuální nátlak.

Za poslední rok 2013, byly podle policejní statistiky, tyto trestné činy zjištěny na území ČR hned několikrát: kuplířství 52 případů, obchod s lidmi 18 případů, pohlavní zneužití 708 případů, 1 případ komerčního zneužití, 589 případů znásilnění, 35 případů sexuálního nátlaku.⁵

Tabulka č. 1. Přehled počtu trestných činů spojených s prostitucí za rok 2013

Trestný čin	Počet zjištěných tr. činů	Počet objasněných tr. činů
Znásilnění	589	410
Sexuální nátlak	35	23
Komerč.forma sex.zneuž.	1	1
Kuplířství	52	38
Obchod s lidmi	18	11

„Způsob pouliční prostitute, kde je prostituující osoba podřízena kuplíři, k následným krádežím, loupežím, ale i k mnohem nebezpečnějším trestným činům, například k vraždám.“ (ProFem a Rozkoš bez rizika, 1996. s. 15)

U osob, které poskytují placené sexuální služby, dochází často k narušení vztahů. Tyto osoby patří do určitého sociálního prostředí. Mají manžela, děti, rodiče, přítele, či jiné blízké osoby. Fakt, že něčí matka, žena, dcera či kamarádka poskytuje sexuální služby není přijímáno s nadšením, jak samotnými blízkými, tak i širším okolím. Ženy o tom, co dělají, často lžou, ale pokud se okolí ženy o její profesi dozví, může dojít k odcizení okolí, rozvodu, narušení rodinných vztahů a ke společenskému vyčlenění. Narušení rodinných vztahů či úplné odcizení od rodiny, může být jak příčinou, tak i důsledkem poskytování sexuálních služeb. Na druhé straně může docházet i k narušení vztahů u zákazníků prostitutek a jejich manželek či partnerek.

⁵ <http://www.policie.cz/clanek/statisticke-prehledy-kriminality-za-rok-2013.aspx>

Rizikem spojeným s prostitucí je i násilí. Obecně je charakterizováno jako použití fyzické síly. Násilí se spojuje s prostitucí v několika podobách, ať už jde o znásilnění, domácí násilí či násilí sexuální.

„Násilí je často doprovázeno perverzí, tedy zvráceností a nepřiměřeností v sexuálním chování, které může přerůst až do nejkrajnějších forem násilí jako sadismus, týrání.“ (Chmelík, 2003, s. 48)

Nechtěné těhotenství je dalším nežádoucím jevem, který může kvůli poskytování sexuálních služeb vzniknout. Velký počet sexuálních partnerů, který prostituci doprovází, s sebou nese i možnost otěhotnění, a to i v případě, že se žena chrání antikoncepčními prostředky, které ovšem nejsou vždy stoprocentně účinné. Pokud dojde k otěhotnění a žena není schopna se o dítě postarat, ať už z důvodu finančního zabezpečení, či nedostatečnosti rodičovských kompetencí, dochází k interrupcím či odložení dětí do kojeneckých ústavů. V extrémních případech dochází ke zneužívání dětí k dětské prostituci, pornografii, či zanedbávání dětí.

3.3 Prevence

Obecně je prevence soustava opatření, která mají předcházet nějakému nežádoucímu jevu, v tomto případě to jsou rizika vyplývající z poskytování sexuálních služeb.

Podle Matouška (2003) je prevence souborem opatření, jimiž se předchází sociálnímu selhání a to zejména těm typům selhání, které ohrožují základní hodnoty společnosti (kriminalita, prostituce, toxikománie, xenofobie, sociální parazitismus, násilí apod.). Primární prevence je cílená na celou populaci (nespecifická prevence) nebo na určitou skupinu (specifická prevence) v době, kdy se očekávaný problém této skupiny ještě nemanifestoval.

Sekundární prevence má jako cílovou skupinu osoby se zvýšeným rizikem sociálního selhání případně osoby, u nichž už k selhání dochází, ale jeho míra se ještě nedá indikovat.

Terciární prevence by se měla provádět u osob, u kterých již k sociálnímu selhání došlo.

Všemi druhy prevence a prací s rizikovými skupinami, včetně skupiny osob poskytujících placené sexuální služby, se zabývají (mimo jiné) sociální služby prevence (viz níže) poskytované neziskovými organizacemi. V těchto službách je velké uplatnění zejména pro sociální pedagogy, sociální pracovníky, psychology a další odborníky z řad pomáhajících profesí.

Mimo neziskových organizací se prevencí zabývá např. ministerstvo vnitra, Policie ČR a další.

4 SOCIÁLNÍ PRÁCE SE ŽENAMI POSKYTUJÍCÍMI PLACENÉ SEXUÁLNÍ SLUŽBY

Pomoci osobám, které poskytují sexuální služby, by měla v první řadě svými funkcemi jejich rodina. Ta ovšem naopak mnohdy vůbec netuší, že jejich blízký něco podobného dělá. Prostituuující osoby mohou využít buď služeb státních institucí, nebo sociálních služeb poskytovaných především neziskovými nestátními organizacemi.

4.1 Sociální služby

„Tyto služby sahají od poskytování kondomů zdarma nebo za symbolické ceny, přes zprostředkování lékařských vyšetření, zdravotní péče, psychologické a sociální poradenství až po výstupové programy usnadňující návrat do společnosti těm prostitutkám a prostitutům, kteří se rozhodli žít jinak.“ (Matoušek, 2003, 167).

Při práci s těmito osobami je podle Matouška (2003) důležité dodržovat diskrétnost a mlčenlivost. Ženy živící se prostitucí bývají většinou velmi citlivé na to, jak se s nimi jedná, rozpoznají skryté pohrdání i falešnou blahosklonnost či misionářství. Chtějí být především akceptovány a respektovány.

Sociální služby jsou registrovány podle zákona č.108/2006 Sb. Sociálních služeb, které mohou ženy poskytující placené sexuální služby využívat je celá řada. Jsou to například:

Odborné sociální poradenství – zabývá se otázkami uplatňování práv. Poskytují informace, poskytují dluhové poradenství a informace o systému sociálních dávek a služeb.

Azylové domy - poskytují pobytové služby na přechodnou dobu osobám v nepříznivé sociální situaci spojené se ztrátou bydlení.

Nízkoprahová denní centra - poskytují ambulantní, popřípadě terénní služby pro osoby bez přístřeší.

Kontaktní centra – zaměřují se na pomoc drogově závislým. „Při práci s uživateli drog klademe zvýšený důraz na anonymitu služby. Využívání např. výměnného injekčního programu ze strany klientů stojí ve velké míře na důvěře, kterou klienti k pracovníkům mají.“ (Nedělníková, 2008, s. 258)

Krizová pomoc - je terénní, ambulantní nebo pobytová služba na přechodnou dobu poskytovaná osobám, které se nacházejí v situaci ohrožení zdraví nebo života, kdy přechodně nemohou řešit svoji nepříznivou sociální situaci vlastními silami.

Terénní programy - jsou terénní služby poskytované osobám, které vedou rizikový způsob života nebo jsou tímto způsobem života ohroženy. Služba je určena pro problémové skupiny osob, uživatele návykových látek nebo omamných psychotropních látek, osoby bez přístřeší, osoby žijící v sociálně vyloučených komunitách a jiné sociálně ohrožené skupiny. Cílem služby je tyto osoby vyhledávat a minimalizovat rizika jejich způsobu života. Služba může být osobám poskytována anonymně.

Služba terénní programy je výjimečná tím, že je cílová skupina kontaktována v jejich prostředí (v nočních klubech, na ulici či privátech). Je to první kontakt s pracovníky s pomáhající organizace, který může vést k vyhledání dalších služeb, minimalizaci rizik či motivaci ke změně životního stylu. Pracovníci většinou nabízejí rychlotesty na pohlavní choroby, jako syfilis a HIV.

Podle Matouška (2003) je podstatou terénní sociální práce (streetworku) navazování přímých (opakovaných) kontaktů s klienty v místě jejich působení a době, kdy se na těchto místech vyskytují. Streetwork spočívá v distribuci informací o rizicích včetně prostředků prevence, kontaktů na instituce, distribuce zdravotnických služeb a shromažďování informací o cílové skupině, monitoring výskytu, atd.

„Streetwork je anglické slovo, které v přesném překladu znamená práci na ulici. Ulicí není v tomto případě myšlena pozemní komunikace v pravém slova smyslu, nýbrž jakékoli otevřené neinstitucionalizované prostředí, a to nezastřešené i zastřešené.,,

(Bednářová, 2003, s. 7)

Nejúčinnější pomocí osobám poskytujícím placené sexuální služby je pravděpodobně kombinace výše zmíněných služeb, počínaje streetworkem – terénními programy - a konče např. azylovým ubytováním nebo podporou sociálních pracovníků klientům, kteří se rozhodli skončit s rizikovým způsobem života a začlenit se do běžné společnosti. V České republice se několik neziskových organizací zabývá pomocí prostitutkám a prostitutům a obětem obchodu s lidmi. Mezi nejvýznamnější patří:

La Strada - Obecně prospěšná společnost La Strada Česká republika je nevládní nezisková organizace, která působí v oblasti řešení problematiky obchodu s lidmi. La Strada ČR je jedinou specializovanou organizací, která se v rámci ČR výhradně věnuje poskytování pomoci obchodovaným a vykořisťovaným osobám. Cílem organizace je přispívat k odstranění obchodování s lidmi a jejich vykořisťování a poskytovat podporu a ochranu osobám, které jsou právě vykořisťováním a obchodováním ohroženy. Organizace

poskytuje následující sociální služby – krizovou pomoc, azylové domy, odborné sociální poradenství a telefonickou krizovou pomoc.⁶

Rozkoš bez rizika - je občanské sdružení, jehož cílem je stabilizace a snížení výskytu HIV a pohlavně přenosných infekcí a zároveň zlepšení postavení sexuálních pracovníků ve společnosti, na jejich pracovištích a v jejich osobních vztazích. Poskytují odborné sociální poradenství a terénní programy takřka ve všech krajích ČR.⁷

Charita Česká republika – Projekt Magdala - Díky rozsáhlé síti charitních zařízení poskytuje služby po celé ČR prostřednictvím koordinačního centra. Koordinační centrum funguje v rámci Arcidiecézní charity Praha. Služby poskytované v rámci projektu Magdala zahrnují odborné sociální poradenství, krizovou pomoc, zajištění bezpečného ubytování s utajenou adresou, asistenci při jednání s úřady a sociálně terapeutické služby. Magdala poskytuje služby v Praze (odborné sociální poradenství), Litoměřicích (terénní programy), Blansku (krizová pomoc) a Znojmě (terénní programy).

Dále se pomocí prostituujícím osobám zabývají: Centrum Jana – Domažlice, Ulice - Agentura sociální práce, o. s. Plzeň, Projekt Šance a další.

4.2 Státní instituce

Stát pomáhá lidem, kteří poskytují placené sexuální služby, legislativou, která vymezuje trestné činy jako obchod s lidmi, znásilnění, kuplířství, ohrožující mravní vývoj dětí, vydírání, sexuální nátlak, pohlavní zneužití, zavlčení.

Státní instituce, participující na řešení problematiky prostituce například:

- Ministerstvo práce a sociálních věcí – zřízením sociálního systému dávek a služeb, který mohou, prostituující osoby využívat,
- Ministerstvo zdravotnictví – zdravotní osvětou a léčbou pohlavně přenosných chorob
- Ministerstvo vnitra – možnost ochrany a řešení trestných činů ze strany Policie ČR
- a další – prostitutky a prostituti mohou využít všechny veřejné dostupné zdroje.

⁶ www.strada.cz

⁷ www.rozkosbezrizika.cz/

Využívání institucí vs. terénní sociální práce

Podle Nedělníkové (2008) „jednotlivce, rodiny a skupiny osob, na které se terénní sociální práce zvláště zaměřuje, spojuje zejména skutečnost, že obvykle sami nevyhledávají institucionální pomoc. Jedním z důvodů, proč tomu tak je, že nemohou pomoc vyhledat, protože v blízkém okolí není k dispozici, nemají důvěru v oficiální instituce nebo s nimi mají špatnou zkušenost, mají obavu ze stigmatizace, nemají potřebu pomoc vyhledat či řešit svůj problém, ale společnost vyžaduje minimalizaci rizik či negativních důsledků spojených s jejich životním stylem či životní situací. Je to tedy společnost, obec atd., kdo pojmenuje problém a vyžaduje řešení – klient sám necítí potřebu svou situaci měnit.“

Můžeme se domnívat, že důvodem neochoty měnit svoji situaci může být kromě nedůvěry v instituce i pocit beznaděje či marnosti z jejich životní situace. Dále může jít o fakt, že pociťují stud za svůj způsob života, či nedůvěru v samy sebe.

5 POPIS PROSTITUČNÍ SCÉNY

5.1 Ve světě

„Novodobé státy se liší v míře tolerance k prostituci, v míře její regulace a v míře snahy o snižování zdravotních a sociálních rizik s ní spojených. Prostituce je spojena s organizovaným zločinem – nejčastější typ související kriminality je obchodování se ženami. V západním světě je sama prostituce jen výjimečně považována za kriminální delikt. Zákazníci prostitutek/prostitutů jsou při pokusech o regulaci prostituce bráni v úvahu zřídka.“ (Matoušek, 2003., s. 176).

Počet osob, které poskytují ve světě prostituci, není přesně znám. Čech 1997 uvádí, že na půdě Evropské unie žilo (1996) podle oficiálních údajů ilegálně 500 000 žen, které poskytovaly prostituci. Dostaly se tam prostřednictvím organizovaných pašeráckých band.

Podle výzkumů je na světě 21 milionů lidí držených v otroctví a 24 % procent z nich jsou sexuální pracovnice. Jak se do nevěstinců proti své vůli dostávají, vypovídá expert z OSN Mathiew Friedman: „Nejčastěji se překupníci nejprve s mladou dívkou ožení nebo jí sňatek alespoň slíbí, pak ji ale odvezou do zahraničí a prodají do veřejného domu. Tam ji nejprve znásilní několik mužů po sobě, a to až dvacetkrát. Jde o profesionální násilníky. Dívka je poté tak psychicky zlomená a ztratí víru v sebe, že začne bez odporu pracovat jako prostitutka. Po léta je uzavřena v nevěstinci, kde ji denně až desetkrát nabídnou mužům. Je chycena navždy a nemůže utéct.“⁸

5.2 Situace v ČR

„I přes různost názorů na problematiku legalizování prostituce převažuje ve společnosti negativní postoj a prostituce je hodnocena jako amorální, poškozující pověst České republiky v zahraničí. Negativně je vnímaná i otevřenost prostituce a veřejná přístupnost na mezinárodních tazích silnic první třídy.“ (Chmelík. 2003, s. 63)

„Právní řád ČR zatím prostituci nezná, její výkon ve velmi omezené míře regulují vyhlášky obcí, v současnosti se vede diskuse o její legalizaci jako živnosti. To by bezpochyby usnadnilo kontrolu prostituce (zvláště, když by pro prostituci byly vyhrazeny určité zóny), mohlo by to omezit parazitismus pasáků a usnadnilo by to poskytování sociálních služeb této cílové skupině.“ (Matoušek 2003).

⁸ <http://www.rozhlas.cz>

Počet prostitutek a prostitutů není přesně znám, a to kvůli skrytému a kriminálnímu charakteru tohoto patologického jevu. Některé osoby si přicházejí do klubu, na ulici či privát "přivydělat" jednou za měsíc nebo jen o víkendech. Nikdo z jejich okolí o tom neví, nikomu se nesvěří. Jiné ženy mají pouze stálé zákazníky na privátech, nijak se neinzerují, poskytují sexuální služby u sebe doma. Proto není možné přesně určit jejich počet. Odborníci z neziskových organizací odhadují celkový počet prostitutek v ČR okolo 30 – 45 tisíci osob.

Prostituce v ČR je soustředěna především do velkých měst (Praha, Brno) a do příhraničních oblastí hranic s Rakouskem a Německem (Znojemsko, Litoměřicko, Chebsko, Domažlicko ...) a u hlavních silničních tahů do zahraničí (E55).

5.3 Situace na Znojemsku

V okolí města Znojma je v současnosti otevřeno okolo osmnácti nočních klubů. V těchto klubech je podle odhadu pracovníků sociální služby Magdala, která poskytuje sociální službu právě těmto ženám, kolem pětiset žen. Mužští prostitutí se na ulici či v nočních klubech nevyskytují. Noční kluby se nacházejí v obcích Chvalovice, Vrbovec, Dyjákovičky, Hnánice, Hevlín a v městské části Znojmo – Oblekovice. Přímo na území města Znojma není v současnosti otevřen žádný noční klub.

„Probíhá zde kontakt mezi sexuálními turisty a prostitutkami na hlavní silnici, která vede od hraničního milníku až do Znojma. Počet žen, které stojí s jasným záměrem podél cesty, kolísá mezi patnácti až dvaceti. Zatímco určitý počet sexuálních pracovníků zaujímá stále stejná místa, některé přicházejí z dalších německo-českých nebo rakousko-českých příhraničních regionů a po čase opět mizí. Lze zde potkat mladé prostitutky kolem osmnácti let. Místa, kde se realizuje vlastní sexuální styk, jsou buď v bezprostřední blízkosti hlavní silnice, nebo na vzdálenějších loukách dosažitelných autem po polních cestách.“ (König-Hollerwöger, 2009, s. 103).

„V zařízení tohoto typu (noční kluby), která fungují pod nějakým květnatým označením (např. In Flagranti) ve městech či na vesnicích podél celé rakousko- české hranice, pracuje z pravidla pět až deset, nejvýše pětadvacet sexuálních pracovníků. Jejich počty kolísají mezi 30 a 50, celkem podél celé rakousko – české hranice působí 300 – 400 prostitutek.“ (König-Hollerwöger, 2009, s. 114 - 115)

V současné době na se ulicích pohybuje přibližně 5- 7 sexuálních pracovníků, které stojí na „svých místech“ u silnice mezi Znojmem a Chvalovicemi, na úseku dlouhém přibližně 5 km. Dalších přibližně pět žen, poskytuje na těchto místech prostituci pouze narázově. Další ženy se pohybují ve městě či na jeho periferii směrem na hranice. Ženy vždy nedávají na první pohled na oddiv, že poskytují sexuální služby, ale mají buď stálé zákazníky, nebo kontaktují muže v hernách, na parkovištích atd. Jelikož po roce 1989 nastal velký boom prostituce v celé ČR včetně Znojma, stala se zde prostituce patologickým jevem. Město Znojmo se ji proto rozhodlo upravit obecně závaznou vyhláškou⁹. Tato vyhláška vymezuje činnosti, které by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochanou bezpečnosti, zdraví a majetku. Těmito činnostmi se rozumí nabízení sexuální služby, spočívající v podání informace o možnosti poskytování této služby ústně, zvukem, písemně, obrazem nebo nabízení této služby různými posunky, pohyby těla nebo jiným způsobem. Dále sjednání, provozování nebo využití sexuální služby. Je důležité, že je zde postihováno i využití sexuální služby, tím pádem nejsou sankcionovány pouze ženy, které služby poskytují, ale i muži, kteří těchto služeb využívají.

⁹ Obecně závazná vyhláška města Znojma č.4/2009 k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku při nabízení, poskytování a využití sexuálních služeb na veřejných prostranstvích.

II. PRAKTICKÁ ČÁST

6 ZVOLENÁ METODOLOGIE

„Podmínkou zahájení výzkumu je výběr určité metody či souboru metod, s jejichž pomocí chceme hledat odpovědi na problém, který nás zajímá. Vědeckou metodou zde rozumíme určitý opakovaný způsob řešení vědeckého problému. Metoda empirického výzkumu je určitým způsobem získání nějakého typu informací o skutečnosti, nutné k vyřešení určitého výzkumného problému, k hledání odpovědi na otázku určitého druhu prostřednictvím široce chápaného pozorování skutečnosti.“ (Nowak, 1975, s. 38)

Pro získání dat v praktické části práce byl zvolen kvalitativní výzkum.

Neexistuje jediný obecně uznávaný způsob, jak vymežit nebo provádět kvalitativní výzkum. Negativní definici podali metodologové Glaser a Corbinová (1989), kteří za něj považují jakýkoli výzkum, jehož výsledků se nedosahuje pomocí statistických metod nebo jiných způsobů kvantifikace. Mnoho autorů nesouhlasí s tímto vymezením, protože podle nich jedinečnost kvalitativního výzkumu nespočívá pouze v absenci čísel. Potíž je v tom, že kvalitativní výzkum je široké označení pro rozdílné přístupy. Významný metodolog Creswell (1998) definoval kvalitativní výzkum takto: „ Kvalitativní výzkum je proces hledání porozumění založený na různých metodologických transakcích zkoumání daného sociálního nebo lidského problému. Výzkumník vytváří komplexní, holistický obraz, analyzuje různé typy textů, informuje o názorech účastníků výzkumu a provádí zkoumání v přirozených podmínkách.“ (Hendl, 2005, s. 50).

6.1 Metodika

„Síla kvalitativních dat spočívá v tom, že jsou přirozeně uspořádaná a popisují každodenní život. Vyznačují se lokální zakotveností a nejsou vytrhávána z kontextu dění. Mají popisovat podrobnosti případů, vesměs za delší časový interval.“ (Hendl, 2005, s. 161)

Při tvorbě kvalitativního výzkumu máme na výběr z několika metod. Můžeme zvolit narativní výzkum, etnografie, případová studie, evaluační výzkum a zakotvenou teorii. Tento výzkum vychází ze zakotvené teorie.

„Nezačínáme teorií, kterou bychom následně ověřovali. Spíše začínáme zkoumanou oblastí a necháváme, ať se vynoří to, co je v této oblasti významné.“ (Strauss, Corbinová, 1999, s. 14).

Podle Vavříka (2011), je zakotvená teorie tvořena induktivně, jejím cílem je na základě sebraného materiálu vytvořit hypotézu respektive teorii. Tím se myslí, že sociologická

teorie by měla být zakotvena do bezprostředního poznání života skrze zúčastněné pozorování, hloubkové interview a další techniky.

„Tvůrci přístupu zakotvené teorie tvrdili, že sociolog by se měl zbavit všech předsudků a technických kategorií a nechat se vést sbíranými daty. Výzkumník neustále porovnává data a jejich možná vysvětlení, načež k těmto vysvětlením hledá potvrzení a tak stále dokola.“ (Vavřík, 2011, s. 60)

„Tvorba zakotvené teorie vyžaduje vstoupit do „terénu“ a shromažďovat data. Takovými daty mohou být např. texty rozhovorů. Je také možné použít záznamy pozorování nebo jiné dokumenty. Zakotvenou teorii je možné použít i pro sekundární zpracování kvantitativních dat. Obvykle vyžaduje zakotvená teorie více vstupů do terénu. Data jsou analyzována mezi těmito vstupy. Sběr dat pokračuje tak dlouho, až je teorie saturována. To znamená, že další data nepřispívají k dalšímu vývoji teorie.

Při vytváření zakotvené teorie se provádějí následující akce:

1. Výzkumník vstupuje do terénu vybaven prvotními vágními koncepty a představami o zkoumané oblasti.
2. Výzkumník studuje jednotlivé případy nebo skupiny a zaznamenává data získaná pozorováním, rozhovory a shromažďováním dokumentů.
3. V procesu zkoumání data simultánně shromažďuje a analyzuje.
4. Výzkumník rozšiřuje své zkoumání na další případy procesem teoretického vzorkování, které má přinést novou informaci pro rozvoj teorie. Výběr nových případů závisí na dosavadních poznatcích a rozvíjející se teorii.
5. Výzkumník provádí porovnávání mezi případy, testuje své poznatky a validizuje zjištěná fakta. Rozvíjí zachycení rozmanitosti jevů pomocí kategorií, identifikuje probíhající procesy, zdokonaluje kategorizační systémy, integruje poznatky, zobecňuje empirická tvrzení a formuluje další hypotézy.“ (Hendl, 2005, s. 127, 128)

Výzkum je realizován pomocí techniky rozhovoru. Rozhovor je polostrukturovaný. Komunikačním partnerům jsou kladeny stejné otázky a je jim poskytnuta možnost k vyjádření vlastních pocitů či názorů.

„Polostrukturovaný rozhovor znamená, že sice existuje předem připravená sada otázek a problémů, avšak v průběhu rozhovoru se výzkumník přizpůsobuje situaci. Výhodou je flexibilita, nevýhodou potřeba improvizovat. „ (Vavřík, 2011, s. 60)

Rozhovory byly nahrávány a následně přepsány. Příklad přepsaného rozhovoru je součástí příloh bakalářské práce. Analýza dat proběhla komparací informací zjištěných z jednotlivých rozhovorů.

Otázky v rozhovoru jsou rozděleny do devíti kategorií:

- Zkušenosti s prostitucí
- Zkušenosti se sociálně patologickými jevy, vyplývajícími z poskytování placených sexuálních služeb
- Zákazníci
- Rodina
- Instituce, které ženy využívají
- Zákon o regulaci prostituce
- Volný čas
- Vize do budoucna
- Demografické údaje

6.2 Cíl výzkumu, výzkumná otázka

„Výzkumnou otázkou je ve výzkumu podle zakotvené teorie výrok, který identifikuje zkoumaný jev. Tento výrok říká, na co přesně se chceme zaměřit a co chceme o daném předmětu vědět. U zakotvené teorie se otázky často orientují na dění a průběh.“ (Strauss, Corbinová, 1999, s. 24)

Cílem výzkumu je popis života žen, které poskytují placené sexuální služby na Znojemsku. Hlavní výzkumná otázka zní: „Jak žijí ženy, které poskytují placené sexuální služby na Znojemsku?“

Pokud si hlavní výzkumnou otázku důkladně rozebereme, získáme tyto podotázky:

- co ženy v průběhu dne dělají,
- jaké místní instituce využívají,
- co dělají ve volném čase,
- co je k tomuto způsobu obživy vedlo,
- jaké mají zkušenosti s dalšími patologickými jevy (drogy, alkohol, domácí násilí, obchod s lidmi...)
- jaký má jejich způsob obživy vliv na jejich život a jak jsou se svým životem spokojeny...

6.2.1 Popis zkoumaného vzorku

„V případě kvalitativního výzkumu hovoříme o tzv. účelových výběrech, které mají zajistit dobrý přístup k respondentům a bohatství informací. Není cílem zajistit reprezentativnost vzorku, ale získat co nejlepší popis studovaného fenoménu.“ (Vavřík, 2011, s. 57)

Rozhovory byly provedeny ve Znojmě a okolí, výzkum byl proveden osobně u zkoumaného vzorku žen poskytujících placené sexuální služby, který je předmětem zkoumání. Z této skupiny jich bylo osloveno asi 20, 15 z nich bylo ochotno k poskytnutí rozhovoru. Ženy byly osloveny v jejich přirozeném prostředí, v místě jejich práce. Rozhovory se odehrávaly tamtéž, případně na smluveném místě – v kavárně či v restauraci.

Jelikož se v prostředí míst, kde je prostituce provozována pohybují v rámci své práce terénní sociálního pracovníka, nebylo se ženami obtížné navázat kontakt.

Vybrané ženy pracují v prostředí sexuálního byznysu různě dlouhou dobu, jsou různého věku a různé národnosti. Pro účely výzkumu jsou komunikační partnerky převážně české národnosti (73,3%), mezi nimi jsou i ženy ze Slovenska (20%) či Ukrajiny (6,6%).

Ženy jsou ve věkovém rozmezí 21 – 50 let, kdy věkový průměr komunikačních partnerek činí 33,4 let.

Graf č. 1 Věkové rozmezí zkoumaného vzorku

Většina z nich je vyučená (66.6. %), některé z nich mají základní vzdělání (13.3%) či středoškolské (20 %).

Rodinný stav komunikačních partnerek je nejčastěji svobodná (46,6%) nebo rozvedená (40%). V menší míře se ve zkoumaném vzorku žen vyskytují vdané ženy (13,3%).

Co se týče doby poskytování sexuálních služeb, jde o dobu od půl roku do 15 let. Průměrně 6,2 roku.

Co se týče pracovních zkušeností, 6 z komunikačních partnerek (40% z dotazovaných) nemá žádné pracovní zkušenosti, jejich jediný výdělek pochází z prostituce.

Pro přiblížení života vybraných komunikačních partnerek představím jejich stručné kasuistiky. Komunikační partnerky jsou označeny čísly 1 – 15, jejich jména nejsou uvedena, aby nebylo možné ženy identifikovat.

Komunikační partnerka č. 1

Pracuje jako prostitutka v nočním klubu, trpí nepohlavně přenosnou nevyléčitelnou chorobou. Živí své 3 děti. Příležitostně užívá pervitin. Má částečný invalidní důchod, všechny děti chodí do školy, otec dětí nehradí výživné. Vzhledem k její nemoci nemůže najít vhodné zaměstnání, proto pracuje v sexuálním byznysu.

Komunikační partnerka č. 2

Paní pracuje v nočním klubu zhruba půl roku. Je matkou dvou dětí, které jí byly odebrány z péče po rozvodu s manželem, ocitla se na ulici a současnosti je nezaměstnaná. Usiluje je o zpětné získání dětí do péče.

Komunikační partnerka č. 3

V sexuálním byznysu se pohybuje posledních 15 let. Velmi dlouho je nezaměstnaná. Má hypotéku na dům, stará se o vážně nemocnou dceru. Byla dlouholetou obětí domácího násilí ze strany bývalého partnera.

Komunikační partnerka č. 4

Vyrostla v dětském domově, pracuje v klubech i na ulici, je závislá na pervitinu. Nikdy peníze nevydělávala jinak než prostitucí, ve které se pohybuje poslední rok.

Komunikační partnerka č. 5

Dva roky pracuje v nočním klubu. Je matkou šesti dospělých dětí. Stala se obětí domácího násilí. Po rozchodu s partnerem se ocitla na ulici a začala pracovat v nočním klubu.

Komunikační partnerka č. 6

V klubu pracuje 9 let. S prostitucí začala po narození dítěte, když jí otec dítěte opustil a kvůli dluhům nebyla schopná uživit sebe a dítě ze sociálních dávek. Je drogově závislá trpí pohlavně přenosnou chorobou.

Komunikační partnerka č. 7

Přicestovala z Ukrajiny za vidinou zaměstnání. Má malé dítě, rodina žije ve špatných podmínkách, které kvůli práci v sex byznysu pomáhá. Sexuální služby poskytuje 4 roky, do ČR jezdí na turistické vízum.

Komunikační partnerka č. 8

Sexuální služby poskytuje na ulici, má svého pasáka. Zkušenosti má i s kluby ze zahraničí. S násilím se setkala, a to ze strany svého otce a bývalých partnerů. Je zadlužená.

Komunikační partnerka č. 9

Matka dvou dospělých dcer, rozvedená, drogově závislá. Prací v sex byznysu si vydělává po celém světě. Splácí vysoké dluhy.

Komunikační partnerka č. 10

Zkušenosti má i s kluby ze zahraničí. S násilím se setkala, a to ze strany svého otce a bývalých partnerů. Je zadlužená. Má dítě, které jí bylo odebráno z péče. Sexuální služby poskytuje 10 let. Nikdy neměla běžné zaměstnání.

Komunikační partnerka č. 11

Sexuální služby poskytuje poslední 4 roky. Jde o matku dvou malých dětí, jejichž otcové neplatí výživné. Žena je na rodičovské dovolené. Má dluhy a ze sociálních dávek není schopna zajistit rodinu. Její rodiče zemřeli.

Komunikační partnerka č. 12

Matka tří dětí, z nichž dvě jsou v péči jejích rodičů, se kterými má velmi špatné vztahy. Prostitucí se živí dvanáct let, ovšem s přestávkami. Má zkušenosti z ulice i nočních klubů. Setkala se se sexuálním násilím.

Komunikační partnerka č. 13

Mladá žena, která vyrůstala v dětském domově. Setkala se s nucenou prostitucí. V nočním klubu poskytuje sexuální služby necelé dva roky. Nikdy neměla běžné zaměstnání.

Komunikační partnerka č. 14

Drogově zavlíká žena, matka dvou dětí. Má zkušenosti s poskytováním sexuálních služeb na ulici i v nočním klubu. Prostitucí se s přestávkami živí dva a půl roku.

Komunikační partnerka č. 15

Drogově závislá matka tří dětí. Stala se obětí domácího násilí, v minulosti byla nucena k prostituci svým manželem. Rodina přišla o bydlení, děti jí byly odebrány. V současné době usiluje je o jejich zpětné získání do péče.

V tabulce číslo jedna je popis jednotlivých konverzačních partnerek z hlediska demografických kategorií, jako je vzdělání, věk, rodinný stav, národnosti a pracovní zkušeností mimo prostituci.

Tabulka číslo 2. demografický popis komunikačních partnerek.

Komunikační partnerka	Věk	Vzdělání	Národnost	Rodinný stav	Pracovní zkušenosti mimo prostituci	Doba poskytování sexuálních služeb
1	42	SŠ	ČR	Rozvedená	Ano	0,5 roku
2	36	SŠ	ČR	Rozvedená	Ano	0,5 roku
3	44	SOU	ČR	Rozvedená	Ano	15 let
4	21	SOU	ČR	Svobodná	Ne	1 rok
5	50	SOU	SK	Rozvedená	Ano	2 roky
6	27	SOU	ČR	Svobodná	Ano	9 let
7	35	SŠ	UKR	Vdaná	Ano	4 roky
8	30	SOU	ČR	Svobodná	Ne	13 let
9	43	SOU	ČR	Rozvedená	Ano	5 let
10	29	SOU	ČR	Svobodná	Ne	12 let
11	29	SOU	SK	Svobodná	Ano	6 let

12	32	SOU	ČR	Svobodná	Ne	12 let
13	24	SOU	ČR	Svobodná	Ne	2 roky
14	30	ZŠ	ČR	Vdaná	Ano	2,5 roku
15	29	ZŠ	SK	Rozvedená	Ne	5 let

7 ANALÝZA A INTERPRETACE DAT

7.1.1 Analýza dat

„Pro tvorbu analýzy dat, vedoucí k vytvoření zakotvené teorie je třeba tzv. teoretické citlivosti. Teoretickou citlivostí se rozumí schopnost vhledu, schopnost dát údajům význam, porozumět a oddělit související od nesouvisejícího. To vše se děje spíše na pojmové než na konkrétní úrovni. Je to právě teoretická citlivost, co umožňuje vytvoření teorie, která bude zakotvená, pojmově hutná a dobře integrovaná.“ (Strauss, Corbinová, 1999, s 27).

Podle Strausse a Corbinové, (1999) lze teoretickou citlivost získat z několika zdrojů – z literatury, profesní zkušenosti či zkušenosti osobní.

Jak je již výše zmíněno, pracuji jako sociální pracovnice v sociální službě, která je zaměřena na pomoc ženám, které poskytují placené sexuální služby. Této práci se věnuji od roku 2009. Se studiem literatury, která se zabývá problematikou prostituce, obchodu s lidmi atd. jsem se setkala v rámci své profese a při tvorbě teoretické části bakalářské práce. Osobní zkušenosti s poskytováním placených služeb nemám. Mám tedy předpoklady pro tvorbu zakotvené teorie.

Analýza v zakotvené teorii se skládá ze třech hlavních typů kódování:

- otevřené kódování,
- axiální kódování,
- selektivní kódování.

„Hranice mezi jednotlivými typy kódování jsou uměle vytvořené. Tyto typy nenásledují nutně za sebou jako nějaké stupně. Při kódování v praxi můžete rychle a nevědomky přecházet od jednoho typu k jinému a zpět, zvláště mezi otevřeným a axiálním kódováním.“ (Strauss, Corbinová, 1999, s. 40)

7.1.2 Otevřené kódování

„Výzkumník provádí otevřené kódování prvním průchodem daty. Přitom lokalizuje témata v textu a přiřazuje jim označení. Pomalu čte terénní poznámky a přepisy rozhovorů a všímá si kritických míst. Otevřené kódování odhaluje v datech určitá témata.“ (Hendl, 2005, str. 247)

Tímto otevřeným kódováním z patnácti rozhovorů se ženami poskytujícími placené sexuální služby na Znojemsku byla získána řada kategorií a vlastností daných pojmů. Při

analýze dat jsem sestavila následující základní kategorie, které jsou v textu ilustrovány přímými citacemi z rozhovorů s konverzačními partnery.

Motivace k prostituci

Komunikační partnerky uváděly mnoho důvodů, proč v oblasti prostituce pracují, ve všech výpovědích se opakuje stejný důvod, a tím jsou peníze. Tento důvod je mnohdy kombinován s dalšími problémy, jako jsou různé závislosti, nezaměstnanost, dluhy, špatné rodinné zázemí nebo žádné rodinné zázemí v případě, že ženy vyrůstaly v dětském domově, nucení k prostituci, absence ubytování atd.

Toto je patrné z výpovědí komunikačních partnerek.

„Odešla jsem z dětského domova a neměla jsem kam jít, neměla jsem kde bydlet.... Tady mi to nabídli, je to s ubytováním... když bych našla normální práci, neměla bych kde bydlet a než našetříte na kauce a vybavení, tak to trvá, nebo by mi musel někdo pomoci, ale není kdo...“ (komunikační partnerka č. 13)

„Rozvedla jsem se s manželem, přišla jsem o bydlení, mám dluhy, odebrali mi děti... neměla jsem kam jít, hledala jsem práci, nic se mi nepodařilo najít, s rodinou mám špatné vztahy, jsem zoufalá, proto to dělám... nenávidím to.“ (komunikační partnerka č. 2)

„Potřebuju peníze, mam rakovinu slinivky, beru částečný invalidní důchod, je to asi čtyři tisíce, mám 3 děti, jejich otec odešel, neplatí na ně, děti chodí do školy, práci mi nedají, tak jsem tady, i když je to pro mě těžký, radši bych byla doma s dětma, když mi už nezbyvá moc času, doktoři to vidí na měsíce, léčím se, ale někdy ani na ty léky nemám, měla bych přibírat po práškách, ale hubnu, protože nemám na jídlo....“ (komunikační partnerka č. 1)

Za přednost tohoto způsobu obživy považují shodně rychle vydělané peníze. Některé z žen, na poskytování sexuálních služeb našly i další výhody.

„Rychlý peníze, proto to asi všechny děláme, jinak nevím, naučila jsem se německy, zvládnou pracovat přes noc, ale ten stres, nejistota výdělku, spát s cizíma, hnusnýma chlapama.... Není to nic moc...to se podepíše na každý.“ (komunikační partnerka č. 6)

„Viděla jsem jinou zemi než Ukrajinu, znám hodně lidí a naučila jsem se němčinu a češtinu, ale hlavně se má moje rodina líp, díky vydělaným penězům, to je pro mě nejdůležitější.“ (komunikační partnerka č. 7)

Co se týče negativních stránek prostituce, část komunikačních partnerek se shodla na nejistotě v oblasti příjmů, psychických problémech, rizikách pohlavních chorob, násilí a obecně sociálních patologií vyplývajících z poskytování sexuálních služeb

„Naučíte se jazyky, jinak je to na nervy, nejistota, nestálost příjmu, všichni lidi tady mají nějaké problémy, kradou vám věci... je to hodně na psychiku.“ (komunikační partnerka č. 9)

„Negativa hlavně stres, ostuda, ponížení, nízký sebevědomí... ale je tam ten rychlej výdělek, proto to ty holky dělají, ne že by měly tolik rády sex.“ (komunikační partnerka č. 11)

„Rychlý prachy, dostupný drogy a naučila jsem se německy. Ty dostupný drogy jsou i negativum, nebejt týdle práce, nikdy bych nebrala, začala jsem s tím až v klubu, bylo to pro mě těžký, a ostatní holky, co to zkusily, mi řekly, že mi to pomůže. Jako pomůže, ale jen na chvíli.“ (komunikační partnerka č. 4)

Peníze až na prvním místě

Komunikační partnerky shledávají výhodou práce v sexuálním byznysu především peníze, na čemž se jednoznačně shodují, zároveň se jedná o jeden z důvodů, proč se pro tento způsob práce rozhodly. Za co peníze nejčastěji utrací? A kolik si vydělají?

„Je to jak kdy, když to jde dobře, tak mám za víkend třeba 200 – 300 Euro. Ale holky mívají i víc.“ (komunikační partnerka č. 1)

„Na začátku jsem si vydělala i desítky tisíc měsíčně, před lety, to jsem začínala, byla jsem neokoukaná, ale teď je to čím dál horší...“ (komunikační partnerka č. 3)

„Nejvíc peněz utratím za splátky dluhů, na výživné, kredit, na jídlo a snažím se šetřit, ale to jde špatně. Chci si pronajmout byt, ale potřebuju peníze na kauci a zařízení.“ (komunikační partnerka č. 2)

„Vydělám si tak o trochu víc, jak minimální mzdu, někdy víc, když je dobrej den, co zůstává mě, z toho splácím dluhy, pojištění, nájem a zbude mi na ty nejzákladnější věci, někdy ani to ne...“ (komunikační partnerka č. 8)

„Nejvíc stojí náklady na děti, chůva, školka, jídlo, ubytování... je toho hodně, když je na to žena sama. A snažím se šetřit, abysme mohli jít normálně do bytu a ne byt v jedny místnosti na ubytovně, je to tam pěkný, ale chci svý bydlení.“ (komunikační partnerka č. 11)

Výchovné prostředí a jeho vliv na současnou situaci

Komunikační partnerky byly dotazovány na prostředí, ve kterém vyrůstaly. V jejich výpovědích se často objevují následující odpovědi - buď vyrostly u rodičů, v dětském domově nebo byly svěřeny do péče jiné osoby než rodiče.

„V dětství jsem žila u rodičů, měla jsem normální spokojené dětství.“ (komunikační partnerka č. 1)

„Vyrůstla jsem v péči příbuzných, otce jsem nepoznala, občas jsem o něm slyšela nějaké zprávy od matky, matka mě navštěvovala, ale bylo to jen málo, nestarala se o mě. V dnešní době vím, že už oba zemřeli.“ (komunikační partnerka č. 5)

Některé z nich mají ze svého dětství špatné zážitky, které je ovlivňovaly i v budoucnu.

„Otec nás doma týral a říkal, že nic jinýho nebudu dobrá“ (komunikační partnerka 8)

„Moje dětství... nic moc, táta umřel to už je dlouho a s matkou se moc nevidám, dala nás do děčáku ve 4 letech a nestarala se.... Když jsem odešla z dětského domova a neměla jsem kam jít, neměla jsem kde bydlet.... Tady mi to nabídli, je to s ubytováním...“ (komunikační partnerka 13)

Několik komunikačních partnerek spojuje smrt jednoho nebo obou rodičů.

„Rodiče mi oba už dávno zemřeli.“ (komunikační partnerka č. 5)

„Už žádný rodiče nemám, zemřeli, ale v dětství byli super. Máma, když jsem byla malá, táta před pár lety, ale moc mi chybí, přišla sem o zázemí, vždycky jsem věděla, že mi pomůžou, když se něco stane a teď už je nemám... je to všechno na mě.“ (komunikační partnerky 11)

„Táta zemřel, když jsme byli se sourozenci malí, pak matka začala pít, nestarala se a dala do nás děčáku.“ (komunikační partnerka č. 4)

Vztahy, rodina, prostituce

Ženy ovlivňují při výkonu prostituce i jejich minulé či současné partnerské vztahy a jejich současná rodinná situace. Některé z komunikačních partnerek žijí v partnerském vztahu, před partnerem jejich skutečný způsob obživy tají.

„Jsem vdaná, muž se stará o dítě, když jsem pryč, myslí si, že pracuju v České republice ve fabrice, muž je rád, že přinesu peníze a o víc se nestará.... Když by se to dozvěděl, rozvedl by se se mnou, byla by to ostuda...“ (komunikační partnerka č. 7)

Komunikační partnerky často uváděly problémy v partnerských vztazích, některé z nich zažily i domácí násilí ze strany bývalých partnerů.

„Bývalý manžel mě několik let bil, nebyl na to zákon, šla jsem na policii, a poslali mě domů, tam mě zbil víc, pak sem utekla, byla na ulici, našla si přítele, u něho jsem žila a pak mě vyrazil a dopadla jsem tady“ (komunikační partnerka 5)

„Bývalej manžel, bývalej přítel, bili mě, asi to přitahuju...“ (komunikační partnerka č. 3)

„Bývalej mě mlátil, fetoval, hrál automaty, nutil mě dělat na ulici prostitutku, dávala jsem mu všechny peníze, když jsem měla míň, než si představoval, zase mě zmlátil, vymlátil mi i zuby z pusy, děti všechno viděly, mlátil mě i těhotnou, kvůli němu jsem i potratila...“ (komunikační partnerka 15)

Výčitky ze strany partnera kvůli poskytování sexuálních služeb

„Mám přítele, ví o tom, že tohle dělám, nelíbí se mu to, ale nemůže najít práci, tak to táhnu zatím sama, i když to vyvolává mezi námi hádky a problémy...“ (komunikační partnerka 12)

Jedním z přidružených důvodů, proč se ženy dostávají do prostředí sexuálního byznysu, jsou dluhy, které mají kvůli svým současným nebo bývalým partnerům, někdy jde i o dluhy na výživném. Komunikační partnerky uvádějí.

„...splácím dluhy po příteli, co mě bil a nutil mě si brát půjčky na živobytí, aby on nepracoval“ (komunikační partnerka č. 8)

„...otec dětí od nás odešel, neplatí na ně, dluží mi spoustu peněz, hrozí mu, že ho zavřou, ale to mi děti nenakrmí“ (komunikační partnerka č. 1)

Ženy poskytující placené sexuální služby se často setkávají i s partnerskými vztahy se zákazníky, ať už jej samy zažily, nebo se s ním setkaly u jejich kolegyně ze sex byznysu. Ženy jsou k těmto vztahům vesměs skeptické.

„Jeden vztah se zákazníkem na oko udržuji, dostávám víc peněz, neví, že jsem vdaná, jestli je on ženatý mě nezajímá. Někdy jedu s ním někam na dovolenou, tam všechno zaplatí a

ještě dostanu zaplaceno ... je to jeden chlap na sex a peníze jistý. On je zamilovanej, ale já mam svého manžela a tohle je celé jen divadlo“ (komunikační partnerka č. 7)

„Dá se mít vztah se zákazníkem, některý holky odešly díky tomu z byznysu, chlap se zamiloval a žijou spolu, to je hezky, ale stává se to málo. Spíš dojde na výčitky... „ (komunikační partnerka č. 10)

„Už jsem měla takovej vztah a nechtěla bych, za chvíli mi začal vyčítat, co jsem dělala, a já pak jemu, že sem chodil... nedělá to dobrotu“ (komunikační partnerka č. 15)

„Dá se to, zažila jsem to, ale začaly pak výčitky, jako, že sem dělala v bordelu a on tam chodil za ženskýma, o to už nemám zájem“ (komunikační partnerka č. 3)

Před svým okolím, partnerem či rodinou mají často tajemství, které se týká poskytování sexuálních služeb. Některé se za to, co dělají, stydí.

„Kdyby na to naši přišli, nevím, co by mi na to řekli, asi by mě ale odsoudili, byla by to ostuda pro celou rodinu, nikomu se s tím, co dělám, nesvěřuju, nikomu do toho nic není.“ (komunikační partnerka č. 2)

„Nikdo neví, že to dělám, mám pocit, že žiju dvojitým životem, je to těžký pořád lhát, ale nevím, co jiného dělat, práce není pro zdravý, natož pro nemocný a dělám to 150 km od domova, tak snad tady známý lidi nepotkám“ (komunikační partnerka č. 1)

„O tom, co dělám, skoro nikdo neví, když pomínu lidi z klubu, tak to co, dělám víte jen vy a moje dcera. Když by se to lidi dozvěděli, měla bych ostudu, odsoudili by mě.“ (komunikační partnerka č. 3)

Na rozdíl například od komunikační partnerky číslo 9, která uvedla : *„Nestydím se, nemám problémy, jsem v takové situaci, že by se měl stydět můj bejvalej chlap, že mě nechal v takovýhle problémech a mě to nezbyvá řešit jinak, ale samozřejmě to nikde neroztrubuju“.*

Okolí některých komunikačních partnerek o jejich způsobu obživy ví, reagují na to různými způsoby.

„Naši vědí, co dělám, bohužel ano, asi si mě míň váží, nebo nevím, já za nimi nechodím, oni za mnou taky ne, asi jednou někdo udělá první krok a smíříme se, doufám v to.“ (komunikační partnerka č. 12)

„Mamka to ví, nic proti tomu nemá, ještě aby jo, sama mě k tomu přivedla, taky to dělá.“
(komunikační partnerka č. 4)

„Ani nevím, jestli to ví, matka asi ano, ale nestýkáme se, naše rodina byla hrozná, pili, kradli, byli ve vězení...otec stejně říkal, že nic jiného nezvládnou, tak mě tady na ulici určitě viděl, může bejt spokojenej...“ (komunikační partnerka č. 8)

Děti

Velké procento žen, které poskytují sexuální služby, jsou matkami. Kvůli jejich sociální situaci mají problémy uživit svoje děti, některým z nich byly jejich děti odebrány z péče. Děti komunikačních partnerek hrají v poskytování sexuálních služeb velkou roli. Pro některé ženy byly právě jejich děti jedním z důvodů, proč sexuální služby poskytují.

„...beru částečný invalidní důchod, jsem vážně nemocná, je to asi čtyři tisíce, mám 3 děti, jejich otec odešel, neplatí na ně, děti chodí do školy, práci mi nedají, tak jsem tady, i když je to pro mě těžký, radši bych byla doma s dětma, když mi už nezbyvá moc času.“
(komunikační partnerka č. 1)

Některé komunikační partnerky, jimž byly děti odebrány z péče, se snaží dostat potomky zpět.

„Mám 3 děti, když mě vyhodili z bytu, bývalej, co mě bil a nutil šlapat, neplatil nájem, přišli sme o bydlení, sociálka děti odebrala, jsou v dětském domově, naštěstí jsou spolu, když mám peníze, jedu za nima, platím na ně...chci, aby mi je vrátili, chci tady našetřit, vzít podnájem a děti k sobě“ (komunikační partnerka č. 15)

„Mám dva chlapečky, po rozvodu je dostal do péče manžel, já neměla kde bydlet, chci si tady našetřit na bydlení a vzít si je do péče, nebo aspoň do střídavé, maximálně za nima jezdím, hrozně moc mi chybí.“ (komunikační partnerka č. 2)

Na druhé straně jsou komunikační partnerky, které neprojevují v současné době aktivity směřující ke svěření dětí do jejich péče.

„Mám 3 děti, jedno v péči, ostatní dvě mají v péči moji rodiče. Víím, že se tam mají dobře, chtěla bych jednou, aby mě navštívowały, ale víím, že se tam mají líp než se mnou, je o ně postaráno...“ (komunikační partnerka č. 12)

„Mám dítě, je v péči mé matky, jezdím tam, když mám peníze, nechtějí, abych ji vídala, tak se ani moc nesnažím... ale když přijedu, nevyhodí mě, neplatím na ně, tak si dělají nároky.“ (komunikační partnerka č. 10)

„Mám dvě děti, odebrali mi je, byly v děčáku, teď jsou v pěstounské péči, chtěla bych si je brát na víkendy, ale fetuju, nedají mi je... „ (komunikační partnerka č.14)

U nejstarší komunikační partnerky č. 5, která má jako jediná dospělé děti, se vzorec chování opakuje.

„Mám 6 dětí, některé dcery jsou vdané, některé dělají tu stejnou robotu, pomohla bych jim, ale nemám možnost, a oni se taky nemají dobře, tak nemůžou pomoci mě. „

Stejně je na tom i komunikační partnerka 4, jejíž matka poskytuje sexuální služby.

„Dostala mě sem matka, byla jsem v děčáku, a když jsem odešla, řekla mi, pojď si sem vydělat, neměla jsem peníze, ani kam jít, chvíli jsem žila na ulici, ale pak začala zima... tak jsem tady.“

Ideální partner

Jak již vyplývá z uvedených výpovědí komunikačních partnerek, setkaly se v průběhu života s muži, se kterými zažily problematické vztahy – domácí násilí, výčitky kvůli poskytování sexuálních služeb, vznikly jim kvůli vztahům dluhy. Bývalý partneři mají vůči ženám pohledávky na výživném...

Jak si momentálně nezadané komunikační partnerky představují ideálního partnera? Vesměs se shodly na kladných vlastnostech muže, který jim pomůže v jejich životní situaci.

„Ideálního chlapa si představuju tak, že se o mě postará, pomůže mi s dluhy a bude to slušný člověk.“ (komunikační partnerka č. 9)

„Opravdovej chlap, co ví, jak se chovat k ženě“ (komunikační partnerka č. 3)

„Hodnej chlap, co nebije ženy, je milej a chce rodinu“ (komunikační partnerka č. 4)

„Hodnej správnej chlap, co se postará o ženskou, setkala jsem se s hodně chlapama, ale stáli za prd, chtěli jen sex, nebo aby ženskou bili nebo aby se o ně starala a oni zahýbali, a že bych ho živila a on mohl hrát automaty.... takovýho rozhodně ne.“ (komunikační partnerka č. 13)

Názor na prostituci

Většina veřejnosti se na poskytování sexuálních služeb dívá s despektem, odsuzují ženy, které prostituci provozují, jiní na ni nahlízejí, jako na práci. Názory komunikačních partnerek na poskytování sexuálních služeb se v průběhu jejich zkušeností s touto profesí

různily. Mezi častými odpověďmi, jaký názor zaujímaly na prostituci před zahájením poskytování sexuálních služeb, bylo nepochopení toho, jaké důvody mohou vést ženu k tomuto způsobu obživy nebo neměly na prostituci žádný názor.

„Než jsem začala tady pracovat, myslela jsem si, že to nikdy nebudu dělat, ani mě to nenapadlo, ... dneska se toho, co dělám, nezastávám, ale už chápu důvody, proč to lidi dělají...“ (komunikační partnerka č. 1)

„Je to zkušenost, která se těžko vysvětluje, když to někdo nezažil, je to těžký, ale člověk tady tak nějak dospěje, nikdo se s váma nepáře. Dovedlo mě to k drogám, to nejsem ráda a jsem teď z toho nemocná a odebrali mi z péče dítě, to mě dost šve....“ (komunikační partnerka č. 6)

„Než jsem začala pracovat v branži, vůbec jsme jí neřešila, je to každý holky věc Asi je to teď pro mě řešení, žiju ze dne na den, tak to mi v podstatě vyhovuje, ale má to svoje úskalí a rizika“ (komunikační partnerka č. 10)

„Znala jsem ženy, co jezdily do světa tohle dělat a já si říkala, mam manžela a máme dítě, přece se o mě postará.... Ale doba je zlá, nakonec jsem ráda, že díky mě má rodina dobře, líp než jiný rodiny na Ukrajině.“ (komunikační partnerka č. 7)

„Nechápala jsem moc, proč to ty ženy dělají, ale teď je to jinak, jsou zoufalé a chlapi jim ublížili“ (komunikační partnerka č. 5)

Klub, ulice, privát

Komunikační partnerky byly dotázány na to, s jakými formami prostituce mají zkušenosti, nejčastěji odpovídaly, že mají zkušenosti z klubu.

„Mám zkušenosti jen z nočních klubů, objela jsem jich několik, tady ve Znojmě se mi líbí, že to je u hranic, chodí hodně cizinci, co mě neznejí, chvíli jsem byla v Praze, tam je to jiný, je to v centru města, chodí tam chlapi na čumendu, tady je to na vsi, lidi sem jedou za jistým účelem.“ (komunikační partnerka č. 2)

Několik komunikačních partnerek má zkušenosti s více typy prostituce, popisují rozdíly mezi poskytováním sexuálních služeb na ulici a v nočním klubu. Kromě zjevných rozdílů v prostředí poskytování sexuálních služeb (sex v autě na ulici a na pokoji v klubu), si ženy v porovnání s poskytováním sexuálních služeb na ulici připouštějí větší rizika, násilí, sexuálního vykořisťování... Je zde přítomna postava pasáka, který si od dívek nechává platit za „ochranu“. Nevýhody nočních klubů ženy spatřují ve větší konkurenci dívek.

Naopak výhody poskytování sexuálních služeb v nočním klubu shledávají v zázemí klubu, možnosti osobní hygieny a také v možnosti být v teple.

„Na ulici mám pasáka, kterej se o mě stará, domlouvá i někdy kšeft, hlídá mě, bydlím u něj, dávám mu většinu peněz, někdy něco uliju, když dostanu na víc, jsou tam větší rizika než v klubu, ale mě to víc vyhovuje, protože jsem závislá a v klubech to netoleruju. Jinak zima nebo velký teplo, ale člověk si zvykne. Z některých chlapů mám strach, ale vím, že mám ochranku. Asi na sebe bych to nedělala. Slyšela jsem, že tady nějakou holku i unesli, hrůza.“ (komunikační partnerka č. 4)

„Na ulici je pasák, nebezpečí, znásilnili mě na ulici, chlap zastavil, znásilnil mě, neubráníla jsem se.... V klubu je větší konkurence holek, ale aspoň střecha nad hlavou, člověk tam může i bydlet.“ (komunikační partnerka č. 12)

„Na ulici se dělá kratší číslo, 10-20 minut, v klubu je lepší zázemí, tam se může člověk aspoň osprchovat po zákazníkovi. Na ulici je pasák, víc rizika, každý na to nemá žaludek. V klubu je větší konkurence“ (komunikační partnerka č. 10)

„Na ulici je zima, pasák, kterému musím platit, sex v autě, v klubu je to na pokoji, je tam teplo a plno holek, tady na ulici je mnohem menší konkurence“ (komunikační partnerka č. 8)

„Na ulici mi k tomu nutil můj chlap, nic mi nezbyvalo, hodně mě bil a vyhrožoval. Bylo to hodně riskantní, setkala jsem se s násilím, znásilněním... v klubu je přece jenom trošku věci bezpečí, bejvá tam nějaký vyhazovač, je nás tam i víc holek, tak si s chlapama poradíme. Pak jsme se rozešli a já neměla kam jít, začala jsem fetovat a odešla do klubu, tady ve Znojmě, dohodila mi to kamarádka, co už tady pracovala.“ (komunikační partnerka č. 15)

Další komunikační partnerky popisují rozdíly v poskytování sexuálních služeb v nočním klubu a na erotickém privátu, uvádějí především rozdíly ve fungování klubů a privátů.

„Na privátu je míň holek, je to takový domácí, v klubu je hodně ženských, bar, víc personálu, někde i program, striptýz atd.“ (komunikační partnerka č. 4)

„Pracuju na privátech, kde je cca 2-5 dívek. Za den přijde i 20 zákazníků. Je zde recepční "Hausedame", ta objednává dívkám zákazníky a privát vede. Pracuju deset hodin denně, od 10-10, v klubu jsem byla do rána, musela jsem tancovat atd. Už se na to necítím, mám

pevný režim dne, a to mi vyhovuje. Jsou zde různé taxy a služby, co dívky poskytují“
(komunikační partnerka č. 9)

Zahraničí

Mnoho žen v sexuálním byznysu cestuje za výdělkem do zahraničí, stejně tak i některé komunikační partnerky. Rozdíly v poskytování sexuálních služeb v České republice a zahraničí spatřují především v legislativě a úrovni nočních klubů.

„Pracovala jsem v ČR, Německu, Rakousku, Švýcarsku. Je tam jiná úroveň, zákony, používá se tam kondom, vyšší ceny, slušnější muži... Abych si vydělala, objíždím kluby po celé zemi, všude se zdržím týden, dva a jede se dál, abych nebyla okoukaná.“
(komunikační partnerka č. 9)

„Dělala jsem v Rakousku, je tam zákon o prostituci, musíte mít knížku, chodit na kontroly k doktorovi... to je dobře, aspoň se nechodí bez gumy.“ (komunikační partnerka č. 10)

„Dělala jsem chvíli ve Vídni na ulici, je to něco jinýho, je tam zákon, chodí se k doktorovi, každý musí, na ulici objíždějí policajti a ptali se, jestli je všechno v pořádku, když se tam někomu něco stalo. Taky hlídali, jestli se dodržujou ty zóny, kde se může šlapat a ty hodiny. Tady možná dostanete flastr a v kteroukoli denní dobu.“ (komunikační partnerka č. 14)

Proč Znojmo?

Sexuální služby se v České republice poskytují především ve velkých městech a v příhraničních oblastech, a to především na hranicích s Rakouskem a Německem. Znojensko patří právě mezi ta místa, kde je koncentrace nočních klubů i pouliční prostituce zvýšená. Proč poskytují komunikační partnerky sexuální služby právě na Znojensku? Některé do Znojma přivedlo hledání jiné práce, jiné přišly za partnerem, u jiných jde pouze o náhodu. Oceňují anonymitu díky velké vzdálenosti od domova...

„Do Znojma jsem přišla, protože jsem tady měla, jsem tu chlapa, ten mě vykopl na ulici, neměla jsem kam jít a skončila jsem tady...“ (komunikační partnerka č. 5)

„Byla jsem všude možně, tady se mi nějak zalíbilo, tak jsem tady a třeba zas přesídlím jinam, nevím, žiju okamžikem“ (komunikační partnerka č. 10)

„Nebydlím tu, nikdo mě tady nezná, je to na druhém konci republiky, než bydlím. Nikdo se o tom nedozví“ (komunikační partnerka č. 1)

„Bydlela jsem nedaleko odsud, jela jsem sem hledat práci, byla jsem ve fabrikách, nikde nic volného, tak sem se šla zeptat sem...“ (komunikační partnerka č. 2)

Specifika vesnice

Většina nočních klubů na Znojemsku i místa, kde se nejvíce poskytují sexuální služby, jsou na okrajových částech města a v příhraničních malých vesnicích. Jak na ženy, které sexuální služby poskytují, reagují místní obyvatelé?

*„Je to zvláštní, ve městě je člověk anonymní, když to srovnám s Brnem, je to něco jiného, tady vylezete a ste mezi polema, jdete si nakoupit do jednoty, jedinej obchod v celý vesnici, jdete si sednout do hospody, lidi na vás koukají skrz prsty, protože ví, že mezi ně nepatříte a čím se živíte, je to nepříjemný, občas na vás puberták zařve k*urvo...“ (komunikační partnerka č. 14)*

Do klubu nepřišly dělat prostitutku

Do prostředí prostituce nepřicházejí ženy jen na pozici prostitutky, ale v nočních klubech je možnost uplatnění i například jako tanečnice nebo barmanka. Tato pracovní pozice se u několika komunikačních partnerek v průběhu času změnila. Ženy začaly dělat prostitutky.

„...začala jsem tancovat, jenže chlapi mi nabízeli peníze, když půjdu na pokoj, věděli, že je tam spousta holek, co na pokoje chodí, které můžou mít kdykoli, často tam ty barmanky nebo tanečnice k tomu lámou a často se to i časem povede...tak z toho se do pár měsíců stala prostituce, pak začaly i drogy...“ (komunikační partnerka č. 6)

„... rozhodla jsem se zkusit tuto práci, prvně jako tanečnice, něco jsem vydělala, ale když jste v tom prostředí a vidíte, jak by to bylo snadný, za jak dlouho na pokoji má holka to, co já, když tancuju, navíc nabídky se vám hrnou a začne to vnímat jako normální, jak už jste v tom prostředí, znám hodně holek, co začaly jako barmanka nebo tancovat a pak začaly chodit na pokoje...“ (komunikační partnerka č. 11)

Vztahy mezi ženami v sex byznysu

Prostředí, ve kterém se sexuální služby poskytují, je velmi specifické, proto i vztahy mezi ženami, které poskytují sexuální služby, mohou být specifické. Některé z nich udržují s ostatními ženami přátelské vztahy, jiné se sblížení vyhýbají, poněvadž si nechtějí si dělat v prostředí prostituce přátele.

„Super vztahy tady mám, máme dobrý kolektiv, najdou se tam mrchy, co kradou a pomlouvají, ale je to ženskéj kolektiv.“(komunikační partnerka č. 6)

„Dobrej kolektiv, mam tu kamošky a teda i holky, co nemusím“ (komunikační partnerka č. 15)

„Špatné tam mám vztahy s ženama, nemam tady přátele, ani nechci mít.“ (komunikační partnerka č. 5)

„S nikým se nebavím, drogujou, chodí bez gumy, kazí byznys, to se nedělá, pak nás pár „čistých“ si vydělá míň.“ (komunikační partnerka č. 8)

„Nedělám si přátele, nikomu nevěřím, nikde se dlouho nezdržuju.“ (komunikační partnerka č. 9)

Drogy – příčina a důsledek

Prostředí prostituce a drog mají k sobě obecně velmi blízko. Velké procento žen, které sexuální služby poskytují, jsou drogově závislé nebo se s drogami setkaly. Mezi komunikačními partnerkami jsou ženy, které k provozování prostituce přivedla právě drogová závislost.

„Jsem závislá... začala jsem po škole, odešla jsem z domu, začala jsem brát drogy, naši mě vyhodili, neměla jsem kam jít, a v klubu dělala kamarádka, tak mě vzala sebou. ... Zkušenosti mám s více druhů drog, ale závislá jsem na pervitinu, je tady ve Znojmě dobře dostupný“ (komunikační partnerka č. 10)

„Chlapa mi zavřeli, tak jsem na všechno sama, děti mám, ale už mi je odebrali, přišli jsme o bydlení, tak šly do děcáku, já byla z toho špatná psychicky a začala jsem zase fetovat, neměla sem na to prachy, tak sem začala na zase dělat na ulici, do klubu mě nechtěli, po pár dnech mě vyhodili za fet.“ (komunikační partnerka č. 14)

U některých drogově závislých prostitutek se drogová závislost vyvinula až při poskytování sexuálních služeb, jako důsledek jejich životního stylu a dobré dostupnosti drog v prostředí prostituce.

„3 roky jsem brala drogy - šňupala pervitin, nebyla jsem moc závislá, jen to bylo dobře dostupné, měla jsem na to, tak jsem si zvedla náladu, když jsem měla v klubu depku z mého života, z toho, kam jsem to dopravovala, nikdy by mě to nenapadlo, pak mi to nabídl zákazník...“ (komunikační partnerka č. 9)

„...dostupný drogy jsou pro mě pozitivum i negativum, nebejt týdle práce, nikdy bych nebrala, začala jsem s tím až v klubu, bylo to pro mě těžký, a ostatní, co to zkusili mi řekli, že mi to pomůže. Jako pomůže, ale jen na chvíli.“ (komunikační partnerka č. 4)

„Mám závislost na pervitinu, začala jsem brát v klubu, je to snadno k dostání, znáte tady ty lidi, zákazníci někteří taky berou... „ (komunikační partnerka č. 5)

Zkušenosti s riziky

Jak už je zmíněno v teoretické části práce, rizik spojených s prostitucí je celá řada. Komunikačním partnerkám byla položena otázka, zda se s nějakými riziky setkaly. Drogové závislosti a domácímu násilí byla věnována větší pozornost v předchozích kapitolách. Kromě těchto sociálně patologických jevů, které mohou prostituci provázet, je dále věnována pozornost zkušenostem komunikačních partnerek s pohlavně přenosnými chorobami, násilí ze strany zákazníků či jejich „zaměstnavatelů“, s potraty, se sexuálním vykořisťováním...

„Onemocněla jsem hepatitidou typu C, nevím, jestli díky drogám nebo prostituci, nevím, jak jsem se nakazila, byla jsem u doktora, řekli, mi že to mám a co mám a nemám dělat, snažím se, ale stejně pořád drogy beru, což by se nemělo... “ (komunikační partnerka č. 5)

„Chytla sem syfilis, šla jsem bez gumy, to byla chyba... ale už před hodně dlouhou dobou, už ho mám vyléčenej. “ (komunikační partnerka č. 14)

„Na ulici mě k tomu nutil můj chlap, nic mi nezbyvalo, hodně mě bil a vyhrožoval. Bylo to hodně riskantní, setkala jsem se s násilím, znásilněním... “ (komunikační partnerka č. 15)

„Zkoušeli na mě chlapi, chtěli mě mlátit, vystartovali po mě..., ale poradím si, a když ne já, tak si na něj někde někdo počká... lidi sem jezdí pořád stejní a co se týče hajzlů chlapů, stojíme s holkama při sobě, tak si řekneme, když některej neplatí, mlátí holky atd. Oni mu ti pasáci spočítají, připravuje o prachy i je. “ (komunikační partnerka č. 10)

„Občas jsem zažila násilí od zákazníka, ale nic vážného, vždycky jsem si dokázala poradit, jednou naběhla ochranka a chlapovi museli ručně vysvětlit, jak se má v nočním podniku chovat, byl zfetovanej“ ... (komunikační partnerka č. 9)

„... znásilnili mě na ulici, chlap zastavil, znásilnil mě, neubráníla jsme se...“ (komunikační partnerka č. 12)

„Zažila v jednom klubu, že mi neplatili, nemohla jsem si vzít volno, odešla jsem s velkýma problémama...pak to tam zavřeli, celý to bylo divný, chovali se tam takhle ke všem holkám, hlavně k těm cizinkám, co neuměly ani česky“ (komunikační partnerka č. 13)

„Jednou jsem byla na potratu, nebylo nazbyt...praskla mi guma se zákazníkem“ (komunikační partnerka č. 6)

Jak už bylo zmíněno, rizik spojených s poskytováním sexuálních služeb je celá řada. Která rizika vnímají jako nejhorší a jako největší problém? Jak se proti nim chrání?

„Asi nejhorší jsou ty nemoci, chráním se kondomem, používám s gelem, ale chtěj hodně chlapi bez, to nechápu, říkají, jak jsou zdraví, ale neví, co má ta holka...pak doma spí s manželkou a může ji tu nemoc předat. Já taky nechci nakazit přítele“ (komunikační partnerka č. 6)

„Nejvíc se bojím nemocí, a že by mi mohl třeba někdo ublížit, ale na to mám pasáka, aby se o mě postaral. Chráním se kondomama a testuju se pravidelně na charitě v Magdale.“ (komunikační partnerka č. 4)

„Chráním se kondomem a gelem, беру antikoncepci, testuju se v Magdale a chodím na kontroly, a když je někdo hrubý, jako zákazník, máme v klubu vyhazovače, tak se to občas stane, hlavně, když jsou chlapi opilí a myslí si, že si můžou dovolit všechno“ (komunikační partnerka č. 3)

Zákazníci

Zákazníci jsou v prostředí sex byznysu na straně poptávky, osoby, které sexuální služby poskytují, jsou na straně nabídky. Jelikož poptávka po sexuálních službách je stále aktuální, prostituce díky ní funguje. Kdo bývá zákazníkem žen, poskytujících sexuální služby na Znojemsku? Co má vliv na poptávku z jejich strany?

„Sem do klubu chodí hlavně cizinci, Rakušané a rakouští Turci, i jiní cizinci, co tady projíždí... ale chodí i Češi, i když míň než cizinci. Třeba tady mívají i firemní večírky... Chodí sem spíš starší chlapi, ženatí i svobodní, na to se ale neptám. Nejvíc jsem měla asi 6 zákazníků v jednom dni.“ (komunikační partnerka č. 1)

„Chodí sem hlavně starší chlapi z rakouského příhraničí a Vídně.“ (komunikační partnerka č. 2)

„Spíš starší chlapi, chcou mladší holky, doma mají stejně starou, tak chcou změnu a mladí kluci chodí spíš z hecu a čumět, aby měli zážitky z bordelu a mohli frajeřit před kamarádama. V průměru mívám tak dva za den, někdy nikdo, někdy třeba i 5 a někdy nikdo...“ (komunikační partnerka č. 3)

„Hodně má vliv počasí, když je hezky, jezdí víc lidí, to hlavně na ulici, v klubech to bylo vždycky lepší o víkendech, nebo když jsou v Rakousku nějaký svátky. Vždycky je to horší,

když se platí v Rakousku daně nebo je Ramadán, to nejezdí Turci...“ (komunikační partnerka č. 4)

Vize budoucnosti

Budoucnost je důležitým faktorem v životě každého člověka, pro osoby, které poskytají sexuální služby, je mnohdy nejistá. Jaká je vize budoucnosti komunikačních partnerek? Shodují se, že by chtěly z prostředí prostituce odejít. Jaké důvody jim v tom momentálně brání? Zmiňují i své plány do budoucna, včetně toho, co se týče zaměstnání.

„Chtěla bych toho nechat, prvně musím přestat s fetem a našetřit na bydlení. Jednou bych chtěla muže a založit rodinu. Co se týče práce, chtěla bych dělat v kuchyni nebo někde za pokladnou... ale jak dlouho to potrvá, to nevím...“ (komunikační partnerka č. 8)

„Moc ráda bych přestala toto dělat, ale ještě mám děti malý, s mladším jsem na rodičovským příspěvku, mám 3600Kč, to je směšný, a do školky ho nechcou, tak musím být s ním doma anebo paní na hlídání, což bych si z platu ve fabrice nemohla dovolit. Navíc děti jsou každou chvíli nemocný nebo se něco děje, takže to má sama ženská s dětma těžký. Snad to dlouho nepotrvá, počkám, až vezmou menší dítě do školky a budu hledat. Hledám i teď průběžně, ale moc to nejde. Nabídek je málo a chcou práci na směny, což je pro mě problematický.“ (komunikační partnerka č. 11)

„Chtěla bych skončit, až bude muž pracovat, už to nebudu muset dělat, ale rodina peníze potřebuje, musíme něco jíst, je to celé na mě...chtěla bych pak dělat uklízečku nebo na poli“ (komunikační partnerka č. 12)

„Budu tady dělat, dokud nenašetřím na to bydlení, nejraději bych byla pryč hned, ale musel by mi někdo pomoci, ale to se asi nestane.“ (komunikační partnerka č. 5)

Pojištění

Myslí komunikační partnerky i na stáří a na případnou nemoc? Hradí si povinná pojištění? Komunikační partnerky si ve většině případů zdravotní a sociální pojištění nehradí, tím pádem jim vznikají jim dluhy. Některé z nich jsou evidovány na úřadu práce nebo na rodičovské dovolené.

„Neplatím pojištění, dlužím asi za dva roky, zatím jsem to neřešila, určitě tam běží penále, ale jako nevím, nemám na to, zatím po mě nikdo nic nechce. A důchod stejně v budoucnu zruší, tak nač do toho strkat peníze...“ (komunikační partnerka č. 4)

„Neplatila jsem dlouho, pak jsem porodila, musela platit porod.... Musela jsme si to na pojišťovně vyřídit, teď jsem na mateřský a splácím postupně dluh na zdravotním...“
(komunikační partnerka č. 12)

„...dlužím na pojištění, nevím, co bych dělala, když by se mi něco stalo, ale neřeším to, nemám na to. Sociální taky ne. Co se týče toho důchodového pojištění, moc jsem nepracovala, ale byla jsem často na mateřský, tak to se mi započítá na důchod, jinak fakt nevím, co se mnou pak bude, stát se snad postará, nebo děti, nevím... ještě mam tak 15 let, než to bude aktuální, tak to zatím stejně musím nechat být.“ (komunikační partnerka č. 5)

„Zaevidovala jsem se na úřadu práce, tak teď za mě platí stát, nějakou dobu jsem neplatila, tak mám dluh, vím o tom, až se mi zlepší situace, tak pak to budu splácet...“
(komunikační partnerka č. 2)

„Pojištění hradí za mě stát, jsem v invalidním důchodu.“ (komunikační partnerka č. 1)

„Neplatím si žádné pojištění, ale měla bych, zjistila jsem, že mám žloutenku C, nechala jsem se otestovat a pak byla u doktora, to sem si zaplatila a měla bych se léčit, ale musela bych to platit a zaplatit dluh, neplatím to asi 6 let... a nejsem tam schopná jít a zařídit si to...ale vím, že mě to nemine...“ (komunikační partnerka č. 6)

Zákonná regulace prostituce

V době sběru dat byl aktuální návrh zákona na regulaci prostituce, který nakonec nevešel v platnost. Snahy o regulaci prostituce státem jsou opakované, v některých zahraničních státech regulace prostituce již funguje. Pokud začne stát poskytování sexuálních služeb redukovat, ovlivní to i životy žen, které sexuální služby poskytují. Přivítaly by komunikační partnerky tento zákonný zásah? A v jaké míře?

„Jsem proti živnosti "prostitutka". Nechápu, jak to může někdo navrhnout, měli by mluvit s dívkami a myslet na to, co jim pomůže. Uzákonit kondom v klubu a pravidelné prohlídky. Nedokážu si představit placení daní, třeba nucených dávek, které většinu příjmů odevzdají u pasáka. Nechápu, že "papaláši", co do klubů chodí, nenavrhnou něco, co dívkám bude důstojně pomáhat a chránit tak i ostatní lidi - zákaznice, jejich další partnerky, manželky, děti... Zakázala bych pouliční prostituci a dala bych postihy pasákům a vykořisťovatelům. Všichni by se měli testovat, slyšela jsem o klubech, kde jsou dívky se syfilis, zákazníci to mezi nimi roznáší a ony pořád služby bez ochrany poskytují, znepokojuje se nad tím, kam

tento byznys vede. Pokud bude zákon, bude to horší, pokud nebudou mluvit přímo se ženami, co prostituci provozují.“ (komunikační partnerka č. 9)

„To mi je celkem jedno, ale nechci platit daně, už tak toho mám tolik, že tohle by mi fakt nepomohlo, ať to zredukujou na místa, kde se to může dělat na ulici a daně platěj bordely a ne ženský v krizi.“ (komunikační partnerka č. 1)

„Já bych pokutovala ty, co chtěj bez gumy, i ty holky co to dělají, kazí to celej byznys a je to hrozný riziko“ (komunikační partnerka č. 3)

Využívané instituce

Jak již bylo výše zmíněno v teoretické části, je skupina, žen, které poskytují placené sexuální služby, mnohdy k veřejným institucím skeptická.

„Žádné instituce nevyužívám, nikoho nepotřebuju, nikdy mi nikdo nepomohl, pojištění si platím sama, když mám peníze, kromě doktora, tam chodím, chci být zdravá.“ (komunikační partnerka č. 8)

Ne všechny komunikační partnerky mají k veřejným institucím špatný vztah. Které instituce využívají?

„Využívám hodně Káčko a charitu, chodím tam, dělaj i v terénu, což je dobrý, tak jsme se vlastně seznámili, pomáhali kamošům, ze začátku člověk neví co čekat, ale jsou to v pohodě lidi, co nám chtěj pomáhat, člověk na to není zvyklej...“ (komunikační partnerka č. 14)

„Mám dobré zkušenosti, jen na úřadech je někdy problém. Chodím tam nerada, nikdo vám tam neporadí, na co máte vlastně právo...“ (komunikační partnerka č. 3)

„Charitu hlavně využívám, když jsem na dně, pomůžou, i s jídlem třeba, a s hledání bydlení a práce. To jsou hodní lidi.“ ...“ (komunikační partnerka č. 5)

„Využívám všechno, co běžně člověk potřebuje – úřad práce – dělala jsme si i rekvalifikační kurz, banky ... a jinak ještě Magdalu, pomáhají mi, poradí, dělají testy zadarmo... jsem spokojená“ (komunikační partnerka č. 9)

„Využívám hlavně cizineckou policii, kvůli vízům, banku, posílám domu peníze, doktory, gynekologa, charitu na testování nemocí mám dobré zkušenosti, když se člověk chová dobře, tak se chovají taky tak.“ (komunikační partnerka č. 7)

Volný čas, denní režim

Prostitutky nejsou jen osobami, které poskytují sexuální služby, ale jsou i ženami s běžnými starostmi a radostmi. Na druhou stranu mají díky svému způsobu obživy specifický denní režim, který se snaží skloubit s jejich osobním životem, jejich partnerskými vztahy a rodinou. Jejich aktivity a trávení volného i pracovního času často ovlivňuje počet vydělaných peněz a prostředí, ve kterém bydlí (klub, vlastní domácnost, ubytovna...) a jejich rodinná a sociální situace.

„Bydlím v klubu. Vzbudím se a pak, když mám peníze, jdu si koupit do obchodáku něco k jídlu, někdy jen čínskou polívku, abych měla aspoň jedno jídlo za den. Mám hodně vyřizování, snažím se hledat práci průběžně, tak jdu někdy na pracák, podívám se na nástěnku, zeptat se do fabrik...ale když vás pořád odmítají, není to lehký. Ten čas mezi spánkem a otvíračkou se snažím trávit jinde, než v klubu když to jde, abych aspoň vytáhla paty a nebyla tady celý den. V 5 otvíráme, tak se vrátím, namaluju se a čekám, jestli někdo přijde a vybere si mě na pokoj, což vůbec nechci, ale potřebuju ty peníze, platím i na děti a jezdím za nimi, když mam peníze, to jediný mě drží nad vodou. Děti jsou moje největší radost.“ (komunikační partnerka č. 2)

„Když pracuju, tak bydlím, tady v klubu, večer jezdí chlapi, pak jdeme nad ránem spát, spíme, tak v poledne se vzbudím, jdu ven, nakoupit si, projít se, vyřídít si věci a pak odpoledne zpátky nachystat se a zas vydělávat. A když mám volno, jedu třeba do Vídně nebo někam na výlet za přáteli...Když jsem doma tak jsem s rodinou, a v ČR, jezdím na Freeport a za kamarádkama z Ukrajiny, co dělají v jiných městech, chodíme na kávičky, v létě na koupaliště a užíváme si toho, co na Ukrajině není... jinak třeba v klubu uklízím, vařím atd.“ (komunikační partnerka č. 7)

„Když se vrátím z klubu na ubytovnu, je to nad ránem, do rána se trochu vyspím, ráno obstarám děti, uvařím, odvedu je do školky a jdu si ještě lehnout, pak je vyzvednu, dám jim jídlo, nachystáme se, dám je k chůvě, nebo dojde, jak kdy a jedu do klubu. Je to náročný, každodenní kolotoč.“ (komunikační partnerka č. 11)

„Na ulici dojedu tak někdy po poledni, nakoupím si po cestě něco k jídlu, až vydělám, seženu fet, pokud vydělám, v průběhu jezděj zákazníci, občas přijede pasák, tak si chvíli sednu v autě, jinak tady do noci stojím, když nemám chlapy, tak si nepokecám, je to tady taková samota. Kolem půlnoci mě vezme pasák k němu domů, kde bydlím, a jdu spát.... Když mám volno, dělám všechno možný, přes léto jsem se chodila koupat a chodím někam

mezi lidi, to mě baví, pak nějaký vyřizování, nákupy, uvařím....“ (komunikační partnerka č. 4)

„Nejsem v klubu denně, hlavně víkendy, a když potřebuju peníze, když přítel pracuje, tak třeba ani celý měsíc nejdu, pak jsou výdaje, tak vyrazím. Ale jinak, dojedu, namaluju se, převleču do „pracovního“, a jdu na plac, tancuju, věnuju se chlapům, a ráno jdu domu nebo ještě večer, podle kšeftů. Volný čas trávím hlavně s přítelem, když mám peníze, jedu k rodině. Jinak sháním peníze, abych mohla shánět drogy, začarovanej kruh“ (komunikační partnerka č. 6)

7.1.3 Axiální kódování

Po otevřeném kódování, kde byly identifikovány jednotlivé kategorie, následuje kódování axiální.

„Pojmová analýza možných hodnot znaků fenoménů a případů v dané kategorii tvoří výchozí bod pro další krok. V průběhu axiálního kódování výzkumník uvažuje příčiny a důsledky, podmínky a interakce, strategie a procesy a tvoří tak „osy“ propojující jednotlivé kategorie. Hledá další kategorie a koncepty, které spolu souvisejí.“ (Hendl, 2005, s. 248)

Podle Strausse a Corbinové, 1999, se získaná data uspořádávají do tzv. kódovacího paradigmatu zahrnujícího ústřední myšlenku, příčinné podmínky, kontext, strategii jednání a interakce a následky.

Schématický model může vypadat například takto:

PŘÍČINNÉ PODMÍNKY – JEV – KONTEXT – INTERVENUJÍCÍ PODMÍNKY – STRATEGIE JEDNÁNÍ A INTERAKCE – NÁSLEDKY

Z uvedeného paradigmatického modelu je zřejmé, že hlavní kategorie, označená jako jev z výzkumu vzešlo: POSKYTOVÁNÍ PLACENÝCH SEXUÁLNÍCH SLUŽEB, JAKO ŘEŠENÍ NEPŘÍZNIVÉ ŽIVOTNÍ SITUACE. Tento jev je základní pro výzkum. Spojovací linkou mezi jednotlivými kategoriemi jsou příčinné podmínky, na jejichž základě vzniká jev. Mezi příčinné podmínky výzkumu jsou potřeba peněz, zadluženost, nezaměstnanost a ztráta rodinného zázemí. Z výzkumu vyplynulo, že hlavní příčinou jevu je potřeba finančního zajištění žen. Jako kontext jsou označeny informace, které náleží hlavnímu jevu, avšak ne přímo s ním souvisí. Jako kontext vyplývá řešení sociální situace komunikačních partnerek poskytováním sexuálních služeb, které považují za dočasné řešení, všechny chtějí do budoucna opustit prostředí sexuálního byznysu. Dalším bodem

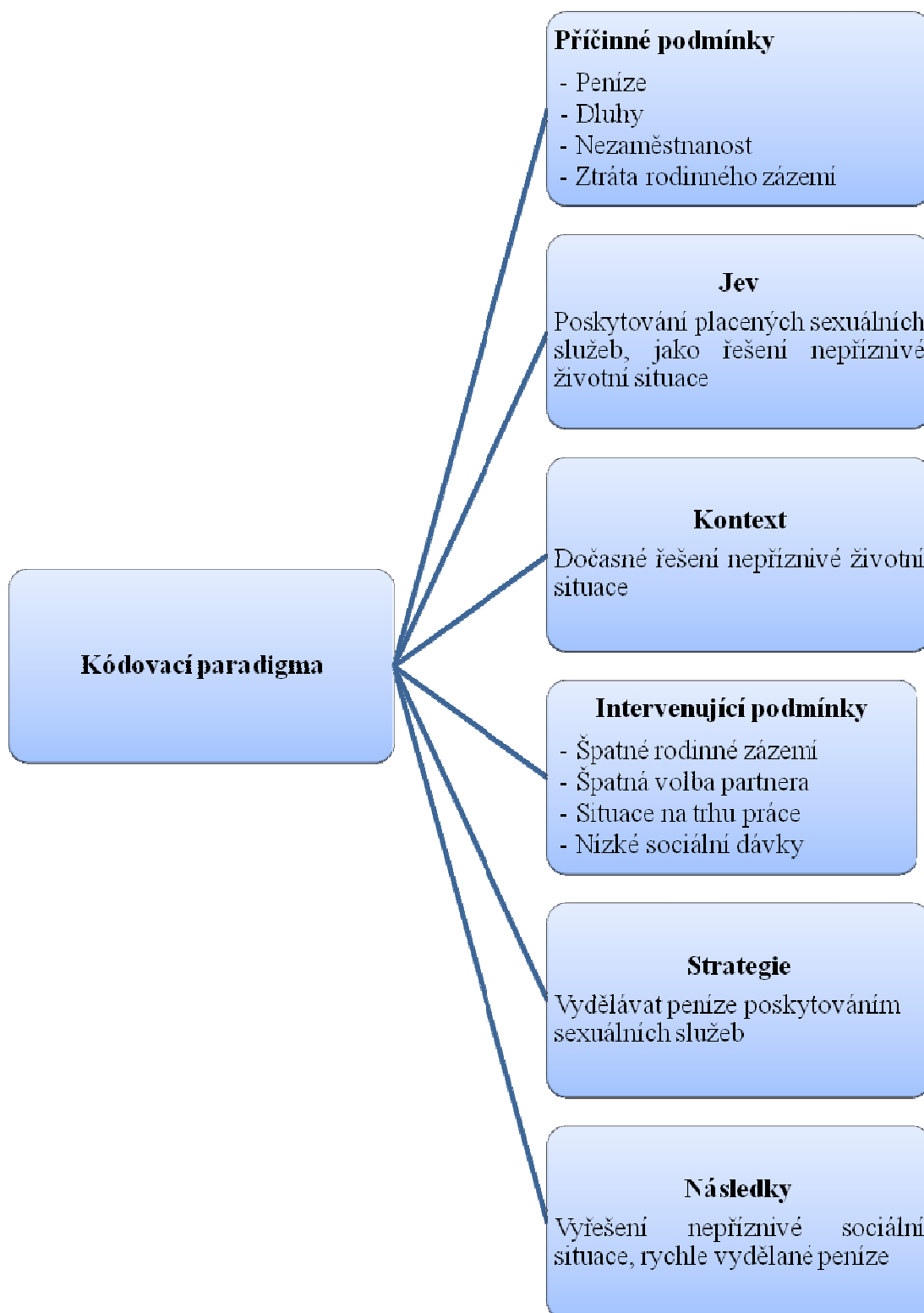
paradigmatu jsou intervenující podmínky, bezprostředně se vážou k ústřednímu jevu, ovlivňují také strategii jednání.

„Tyto podmínky zahrnují čas, prostor, kulturu, ekonomický status, stav techniky, zaměstnání, historii a individuální biografii.“ (Strauss, Corbinová, 1999, s. 75).

Jako intervenující podmínky byly z výzkumu zjištěny následující: špatné rodinné zázemí, volba nevhodného životního partnera, nepříznivá situace na trhu práce, nízké sociální dávky.

Následujícím bodem paradigmatu jsou strategie jednání a interakce, za tyto strategie jsou považovány cílené aktivity, které navazují na jev a intervenující podmínky, v případě výzkumu bylo jako strategie jednání a interakce zvoleno vydělávat peníze poskytováním placených sexuálních služeb. Na tento bod přímo navazuje závěrečný bod paradigmatu – násadky jako důsledek strategií interakce. Jako následek poskytování placených sexuálních služeb z výzkumu vzešlo – vyřešení nepříznivé sociální situace, rychle vydělané peníze, např. pro zajištění rodiny, splácení dluhů, sehnání peněz na získání bydlení atd.

Obrázek 2. Grafické znázornění kódovacího paradigmatu

7.1.4 Selektivní kódování

Finální fází analýzy dat je selektivní kódování – vytvoření kostry příběhu, který bude vypovídat o životě komunikačních partnerek, které poskytují placené sexuální služby na Znojemsku. Výsledkem je pak teorie, která vychází z výpovědí získaných během výzkumu.

Základem pro selektivní kódování je axiální kódování, kterým byl získán obraz o vztazích mezi různými kategoriemi. Selektivní kódování představuje další fázi přezkoumávání dat a kódů a jejich selektivní zpracování. V této fázi výzkumu hledá výzkumník případy, jež ilustrují témata, provádí porovnání a kontrasty.

„V průběhu selektivního kódování je výzkumník veden snahou vyhledat hlavní témata a kategorie, které budou ústředním bodem vznikající teorie. To znamená, že budou integrovat ostatní témata a kategorie. Vytvořená síť konceptů a propojení mezi nimi má své těžiště v těchto hlavních kategoriích.“ (Hendl, 2005, s. 251)

Na základě axiálního kódování byla zjištěna jako hlavní kategorie **poskytování placených sexuálních služeb jako řešení nepříznivé životní situace**. V rámci selektivního kódování bude tato centrální kategorie dána do kontextu s ostatními kategoriemi, a tím rekonstruovat kostru příběhu a následně odpovědět na hlavní výzkumnou otázku, která zní: „Jak žijí ženy, které poskytují placené sexuální služby na Znojemsku?“ A s ní spojené podotázky.

Výzkumem byly zjišťovány významné faktory motivace k prostituci a faktory, které ženy přivedly k poskytování sexuálních služeb. Komunikační partnerky uvedly za hlavní motivační prvek peníze. Tyto finance potřebují k řešení jejich životní situace, které se u některých komunikačních partnerek lišily, ale vesměs uváděly, že potřebují vydělané peníze, ke splácení dluhů, k zajištění jejich rodiny, získání vhodného ubytování, pokrytí běžných nákladů nebo na zajištění drog, v případě závislosti.

Důležitou roli v současné situaci komunikačních partnerek sehrála jejich rodina. Řada z nich uvedla, že se její rodina potýkala s problémy, jako je domácí násilí, závislosti či úmrtí rodičů. Díky špatnému zázemí se několik komunikačních partnerek ocitlo v dětském domově. U některých komunikačních partnerek se vzorce získané z rodinného prostředí opakují, sexuální služby poskytují i jejich matky. Tyto skutečnosti negativně ovlivnily jejich psychický vývoj.

Bývalé i současné partnerské vztahy komunikačních partnerek mají rovněž vliv na jejich životní situaci. Uvádějí vesměs špatné zkušenosti s muži. Některé neudrží žádný partnerský vztah, ani o to nemají zájem. Komunikační partnerky se setkaly s domácím

násilím, nucení k prostituci ze strany partnera, ponižováním, vydíráním... Kvůli partnerům jim vznikly dluhy nebo neplatí jim výživné na děti.

V mnohých případech nechtějí komunikační partnerky, aby o jejich způsobu obživy vědělo jejich okolí. Tají tento fakt před svými dětmi, svými rodiči, či před svým partnerem. Jako hlavní důvod uvádějí strach z odsouzení. Některé komunikační partnerky sdělily, že jejich partner o jejich způsobu obživy ví. Díky tomu dochází k vzájemným hádkám či výčitkám. Z výzkumu vyplynulo, že je toto „vyčítání“ časté i v partnerském vztahu prostitutka – zákazník, se kterým má většina komunikačních partnerek zkušenost.

Z výpovědí komunikačních partnerek je zjevné, že by si chtěly najít partnera mimo prostituci. Ideálního partnera nejčastěji popisují jako, muže, který by jim pomohl, byl na ně hodný, neprojevoval se vůči nim agresivně a byl slušný člověk.

Do prostituce většinou komunikační partnerky vstupovaly s názorem, že si vydělají potřebné peníze, vyřeší si své problémy a skončí. Některé z nich nepřišly do nočních klubů s primární představou toho, že budou poskytovat sexuální služby. Začínaly například jako tanečnice. K poskytování sexuálních služeb se dostaly postupně, díky možnosti vyšších výdělků. Z výzkumu vyplynulo, že cesta prostitucí byla většinou mnohem delší a komplikovanější, než si ženy na začátku své kariéry v sex byznysu představovaly.

Jak již je uvedeno v teoretické části, typů či forem prostituce je několik. Komunikační partnerky mají ze Znojemska zkušenosti buď s klubovou, nebo pouliční prostitucí. Privátní prostituce se ve Znojmě vyskytuje velmi zřídka. S tímto typem prostituce mají zkušenosti z jiných měst či ze zahraničí. Specifiky pouliční prostituce shledávají komunikační partnerky, především postavu pasáka, kterému odvádí část výdělku a větší rizika násilí na ženách. Komunikační partnerky uvedly i zkušenosti se znásilněním nebo nucenou prostitucí. Jako výhodu pouliční prostituce uvádějí především menší konkurenci žen, které na Znojemsku poskytují placené sexuální služby na ulici.

Co se týče sexuálních služeb poskytovaných v nočních klubech, vyplynulo, že ženy oceňují především větší bezpečí, přítomnost ochranky, střechu nad hlavou a jisté zázemí. V klubu je často možno i bydlet, čehož i některé komunikační partnerky využívají a řeší tak svůj problém se ztrátou bydlení. Jako nevýhodu uvádějí velkou konkurenci klubů na Znojemsku a velké množství žen v nich.

Střídání lokalit, kde sexuální služby poskytují, se díky výzkumu jeví pro ženy lukrativnější než servávat dlouhodobě na jednom místě. Stávají se z nich „okoukané tváře“, zákazníci chtějí stále „nové ženy“.

Co se týče poskytování placených sexuálních služeb na Znojemsku, z výzkumu vzešla především tato specifika – na Znojemsku působí sociální služba terénní programy Magdala, pod Oblastních charitou Znojmo, jejíž cílem je pomoc osobám, které poskytují placené sexuální služby při návratu k běžnému způsobu života a minimalizace rizik, která jsou s poskytováním sexuálních služeb spojena. Tuto službu většina komunikačních partnerek využívá. Hlavními specifiky, které se týkají přímo prostitute, jsou: vyhláška města Znojma, díky níž je na vymezených území zakázána pouliční prostituce, jde o příhraniční oblast, většina jejich zákazníků jsou občané Rakouska, je třeba umět základy němčiny pro dorozumívání se s nimi, většina prostitute se odehrává v příhraničních vesnicích, kde se nacházejí noční kluby. Jde o specifika především vzhledem k větším městům či zahraničí, kde se často poskytuje prostituce přímo ve městech. V zahraničí, například v Rakousku, je v platnosti zákon, který prostituci redukuje a dává osobám, které jí provozují povinnosti, které musí plnit, např. povinné lékařské prohlídky. Obdobný zákon byl navrhován i v České republice. Tento zákon by měl na život žen, které sexuální služby poskytují, velký dopad. Z výzkumu vyplynulo, že by ženy zákon o prostituci přivítaly, ale v pouze částečně a to především v oblasti prevence pohlavních chorob a násilí na ženách. Prostituce je spojena s mnoha riziky a sociálně patologickými jevy. Z výzkumu vyplynulo, že alespoň nepřímo se komunikační partnerky s některým z nich setkaly. Šlo především o drogy, domácí a sexuální násilí, nucení k prostituci, umělé přerušování těhotenství či pohlavní choroby.

Životy žen, jenž poskytují sexuální služby, ovlivňují i vztahy mezi jejich kolegyněmi. Z výzkumu vyplynulo, že ne všechny komunikační partnerky udržují v prostředí sexuálního byznysu přátelské vztahy, některé z nich se po špatných zkušenostech důvěrnějším mezilidským vztahům vyhýbají.

Poskytování placených sexuálních služeb je specifický způsob obživy, nejedná se o klasické zaměstnání s právy a povinnostmi. Osoby, které sexuální služby poskytují, neodvádí z příjmu daně ani zdravotní a sociální pojištění. Nemají stálý příjem, pracovní smlouvu, pevnou pracovní dobu... Z výzkumu vyplynulo, že komunikační partnerky si většinou pojištění nehradí. Některé z nich spadají do skupin, za které hradí pojištění stát – evidovaní na úřadu práce, matky na rodičovské dovolené. Malá část z nich si pojištění platí sama, případně na něm splácí dluhy. Pojištění je ze zákona povinné, v případě zdravotního pojištění může dojít k problematickým situacím, kdy si žena, která sexuální služby poskytuje, pojištění nehradí. Nejen že jí vzniká dluh u zdravotní pojišťovny, ale pokud by

například onemocněla pohlavní chorobou, musí si léčbu uhradit. V případě onemocnění pohlavní chorobou, je ženám mnohdy znemožněno poskytování sexuálních služeb (hospitalizace v nemocnici, zjevné znaky pohlavní choroby, možnost nákazy zákazníků), je tedy odstřižená od výdělečné činnosti a dluhy jí narůstají. V případě sociálního pojištění, které si ve většině případů také komunikační partnerky nehradí, může vzniknout například problém při jejich zajištění ve stáří.

Jak už bylo uvedeno, prostitute je velmi specifický druh obživy, jejich režim dne se v mnohém liší od režimu většinové populace. Z výzkumu vypnulo, že se režim dne liší podle toho, zda žena, do klubu dojíždí, případně v něm dočasně či dlouhodobě bydlí. Pracovní den s také liší podle toho, zda komunikační partnerky poskytují sexuální služby na ulici či v klubu. V klubu jsou ženy často vázány otevírací dobou klubu. Hostům se věnují u baru, tančí u tyče a na pokojích, kde poskytují samotné sexuální služby. Kluby se obvykle zavírají v ranních hodinách, případně fungují nonstop. Ženy, které v klubu dlouhodobě nežijí, přijíždí do klubu na víkendy, případně vždy na určitou dobu a zas se vracejí domů, kde vedou „běžný život“. Ženy, které v klubech dlouhodobě žijí, se nemají kam vracet, v klubu tráví většinu svého času. Při poskytování sexuálních služeb na ulici, nejsou ženy vázány dobou, jde o vůli ženy, případně o domluvu mezi ní a pasákem. Co s týče volného času, vyplynulo z výzkumu, že jež ženy, tráví nejčastěji se svými dětmi či rodinou, pokud je mají. Pokud, žijí ženy samy, často tráví volný čas „zkrášlováním“, nákupy, návštěvami přátel, či zařizováním běžných věcí... v případě drogově závislých, získáváním drog.

Další kategorií, která z výzkumu vzešla, je otázka budoucnosti komunikačních partnerek. Všechny uvedly, že by chtěly výhledově s poskytováním sexuálních služeb skončit. Považují současnou situaci a její řešení poskytováním sexuálních služeb za dočasné. Jejich představy o budoucnosti se často váží na získání odpovídajícího ubytování, splacení dluhů, vypořádáním se se závislostí či získání zaměstnání, případně partnera, který by se o ně finančně postaral, nebo se dělil o její náklady. Co se týče zaměstnání, z výzkumu vyplynulo, že se většina žen vidí v profesích jako podavačka, uklízečka nebo dělnice.

Jako hlavními výhodami a motivem žen, pro poskytování sexuálních služeb jsou jednoznačně finance. Pro poskytování sexuálních služeb se rozhodly ve chvíli nouze, když potřebovaly peníze, které se podle výpovědí komunikačních partnerek dají rychle vydělat. Jako další výhody spatřují možnost ubytování, zdokonalení se v cizím jazyce... na druhou

stranu jako negativa staví sociálně patologické jevy spojené s poskytováním sexuálních služeb a nestálost příjmů.

ZÁVĚR

Bakalářská práce je zaměřena na problematiku prostituce. Teoretická část byla věnována historii prostituce, pojmům spojených s prostitucí, aktérům prostituce, jejímu rozdělení, rizikům, spojeným s prostitucí a to rizikům zdravotním, psychickým, sociálním a jejich prevenci, sociální práci se, ženami, které placené sexuální služby poskytují, popisem prostituční scény ve světě, v České republice a na Znojemsku.

Praktická část byla spojena s hlavní výzkumnou otázkou: „Jak žijí ženy, které poskytují placené sexuální služby na Znojemsku?“. V praktické části je popsána zvolená metodologie kvalitativního výzkumu, cíl, popis zkoumaného vzorku, analýza a interpretace dat.

Praktická část byla vypracována na základě empirického kvalitativního výzkumu, jako nástroj sběru dat byl zvolen rozhovor. Ten byl proveden s patnácti komunikačními partnerkami, ženami, které poskytují placené sexuální služby na Znojemsku. Jako strategie výzkumu a zároveň k analýze získaných dat byla zvolena metoda zakotvené teorie.

Z teoretické části vyplývají odpovědi na zvolenou výzkumnou otázku i vymezené podotázky. Z výzkumu vyplynulo, že život žen, které poskytují placené sexuální služby je v mnohém specifický, oproti ostatním lidem. Ženy poskytují placené sexuální služby kvůli penězům, k tomuto důvodu se často přidává ještě přidružený problém, například zadluženost, nezaměstnanost, zajištění rodiny, nucená prostituce, drogová závislost, ztráta bydlení... Významnou roli hraje i špatné rodinné zázemí a vztahy s nevhodnými partnery. Některé ženy se do prostředí prostituce dostaly právě kvůli svému partnerovi, který je dostal do finančních problémů, případně byly oběťmi domácího násilí a nucení k prostituci ze strany partnera...

Prostituce je sociálně patologický jev, na který pohlíží společnost většinou negativně. Osoby, které samotné sexuální služby poskytují, společnost odsuzuje a vytlačuje je na její okraj. Z výzkumu vyplynulo, že ženy se za svůj způsob obživy většinou stydí, nesvěřují se s tím, co dělají, často lžou svému okolí a žijí dvojitým životem. V běžném životě jsou často matkami, manželkami, přítelkyněmi...

S prostitucí je spojena řada dalších patologických jevů a trestných činů. Z výzkumu vyplynulo, že se ženy při poskytování sexuálních služeb setkaly s drogami, pohlavními chorobami, násilím od zákazníků, znásilněním, byly okolnostmi přinuceny k umělému přerušování těhotenství...

Prostituce je mnohými považována za běžné povolání, jinými za východisko ze složité životní situace či nemorální způsob života. Jako hlavní výhody prostituce vidí ženy, které v ní působí rychle vydělané peníze, které jsou jim vypláceny denně, nemusí čekat celý měsíc na výplatu. Jako další výhody vidí zdokonalení v cizím jazyce. Z výzkumu vyplynuly i nevýhody, které ženy spatřují v poskytování sexuálních služeb. Ženy uvedly především nejistotu finančního příjmu, psychické problémy, problémy v partnerských vztazích, rizika násilí od zákazníků, pohlavních chorob. Drogově závislé ženy, uvedly drogovou dostupnost na straně pozitiv i negativ, některé začaly s drogami při poskytování sexuálních služeb, jiné díky nim.

Prostituce i přes svá úskalí zůstává jevem, který se dlouhodobě nedaří vymýtit. Je proto důležité s osobami, které placené sexuální služby poskytují, pracovat na základě metod sociální práce, psychologie, sociální pedagogiky. Provádět její prevenci a to jak sekundární se samotnými osobami, které se v prostituci pohybují, tak i prevenci primární u široké veřejnosti a především u mládeže... kladný dopad tohoto úsilí poté budeme moci spatřit i potlačení předsudků vůči těmto lidem a jejich celkové přijetí těchto lidí do většinové společnosti, jejichž život bývá mnohdy velmi složitý...

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

- Čech, S., Řezníček, M. Zločin kolem nás. Č. Těšín: Melatrich, 1997, 344 s., ISBN 80-7023-253-6.
- Bednářová, Z., Pelech, L. Slabikář sociální práce na ulici. Brno: Doplněk, 2003, 104s., ISBN 80-7239-148-8
- Dufour P., Dějiny prostituce I. -- Starý orient, Egypt, Izrael, Řecko. Fontána, 2003, 187 s., ISBN 80-85834-60-X
- Hendl, J. Kvalitativní výzkum: základní teorie, metody a aplikace. Praha: Portál, 2005, 407 s., ISBN 80-7367-040-2
- Chmelík, J. Mravnost, pornografie a mravní kriminalita. Praha: Portál, 2004, 201 s., ISBN 80-7178-739-6
- König–Hollerwöger, R. Na ulici... U silnice. Brno: Litera, 2009, 194 s., ISBN 978-80-85763-50-8
- Matoušek, O. Sociální práce v praxi. Praha: Portál, 2005, 351 s., ISBN 80-7367-002-X
- Matoušek, O. Slovník sociální práce. Praha: Portál, 2003, 287 s., ISBN 80-7178-549-0
- Nedělníková, D. Profesionální dovednosti terénních pracovníků. Ostrava: Ostravská univerzita v Ostravě, 2008, 550 s, ISBN 978-80-7368-503-4
- Nedělníková, D. Metodická příručka pro výkon terénní sociální práce, Ostrava: Ostravská univerzita v Ostravě, 2008, 201 s.
- Nowak S.: metodologie sociologického výzkumu. Praha: nakladatelství svoboda 1975, 412 s.
- PROFEM / ROZKOŠ BEZ RIZIKA: Ulice - silnice - dálnice. Praha: ProFem / Rozkoš bez rizika, 1996, 164 s.
- Strauss, A., Corbinová J. Základy kvalitativního výzkumu: postupy a techniky metody zakotvené teorie, Brno: Albert Sdružení Podané ruce, 1999, 196 s., ISBN 80-85834-60-X
- Trávníčková, I. Obchodování se ženami s pohledu České republiky. Praha: Institut pro kriminologii a sociální prevenci, 2004, 148 s., ISBN 80-7338-030-7
- Vaníčková, E. Dětská prostituce. Praha: Grada Publishong, 2005, 135 s., ISBN 80-247-1138-9
- Vaníčková, E. Komerční sexuální zneužívání dětí. Praha: Česká společnost na ochranu dětí, 2006, 106 s., ISBN 80-239-6471-2

- Vaníčková, E. Obchodování s lidmi za účelem sexuálního vykořisťování. Praha: Česká společnost na ochranu dětí, 2005, 87 s., ISMB 80-239-4793-1
- Vavřík M., Jilčík T., Základy sociologie, Institut mezioborových studií, Brno, 2011, 64 s.

Legislativní zdroje

- Česko. Zákon č. 108 ze dne ze dne 14. března 2006 o sociálních službách. Sbírka zákonů České republiky. 2006. Dostupná také z www: <http://www.mpsv.cz/files/clanky/7372/108_2006_Sb.pdf>, ISSN 1211-1244
- Česko. Zákon č. 40 ze dne 8. ledna 2009 trestní zákoník. In Sbírka zákonů České republiky. 2009. Dostupný také z WWW: <<http://www.zakonyprolidi.cz/cs/2009-40>>, ISSN 1211-1244
- Česko. Vyhláška č. 306 ze dne 1. října 2012, o podmínkách předcházení vzniku a šíření infekčních onemocnění a o hygienických požadavcích na provoz zdravotnických zařízení a ústavů sociální péče. Dostupný také z WWW: <http://www.khsova.cz/01_legislativa/files/306_2012.pdf>
- Znojmo. Obecně závazná vyhláška č. 4 z roku 2009. K zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku při nabízení, poskytování a využití sexuálních služeb na veřejných prostranstvích. Dostupný také z WWW: <http://www.znojmocity.cz/VismoOnline_ActionScripts/File.ashx?id_org=19341&id_dokumenty=10815>

Internetové zdroje

- Registr poskytovatelů sociálních služeb. [online]. [cit. 2013-12-18]. Dostupný z: WWW: <registr.mpsv.cz/>.
- Národní tisková agentura, [online]. [cit. 2013-12-18]. Dostupný z WWW : <http://archiv.natia.cz/archiv_2005/100_2005.htm>.
- Státní zdravotní ústav, statistika [online]. [cit. 2014-04-13]. Dostupný z: WWW: <http://www.szu.cz/uploads/documents/CeM/HIV_AIDS/rocní_zpravy/2014/HIV_AI_DS_02_2014.pdf>.
- La Strada [online]. [cit. 2014-04-13]. Dostupný z: WWW: <<http://www.strada.cz/cz/>>
- Statistika Policie ČR [online]. [cit. 2014-04-15]. Dostupný z: WWW: <<http://www.policie.cz/statistiky-kriminalita.aspx>>.

- Rozkoš bez Rizika [online]. [cit. 2014-04-13]. Dostupný z: WWW: <www.rozkosbezrizika.cz/> .
- Český rozhlas, zprávy [online]. [cit. 2014-01-10]. Dostupný z: WWW: <http://www.rozhlas.cz/zpravy/svet/_zprava/k-prostituci-jsou-nuceny-miliony-zen-na-svete-vice-nez-polovina-z-nich-pochazi-z-asie--1257151> .
- Zdravotnická statistika ČR, Ústav zdravotnických informací a statistiky ČR [online]. [cit. 2014-01-10]. Dostupný z: WWW: <<http://www.uzis.cz/system/files/pohl2012.pdf>> .
- Wikipedie : otevřená encyklopedie [online]. St. Petersburg (Florida) : Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2013-12-12]. Česká verze. Dostupná z WWW: <<http://cs.wikipedia.org/>>.

SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK

Např. Například

Č. Číslo

Atd. A tak dál

Str. Strana

SEZNAM OBRÁZKŮ

Graf č. 1 Věkové rozmezí zkoumaného vzorku	37
Obrázek 2. Grafické znázornění kódovacího paradigmatu.....	63

SEZNAM TABULEK

Tabulka číslo 1. přehled počtu trestných činů spojených s prostitucí za rok 2013	
.....	23
Tabulka číslo 2. demografický popis komunikačních partnerek	40

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha č. 1 rozhovor

Příloha č. 2 mapa největšího výskytu prostituce na Znojemsku

PŘÍLOHA P I: NÁZEV PŘÍLOHY

Rozhovor k BP

- 1)prostitute

Kde poskytujete sexuální služby? Pokud máte zkušenosti s více typy poskytování, jaké jsou hlavní rozdíly? *V klubu.*

Jaký je motiv toho, že poskytujete sexuální služby? Jaký byl první impulz?

Peníze... začala jsem jako přivýdělek k mateřské, chlapa zavřeli, já byla jen na dávkách, nechal mi tady dluhy, začala jsem tancovat, jenže chlapi mi nabízely peníze, když půjdu na pokoj, věděli, že je tam spousta holek co na pokoje chodí, které můžou mít kdykoli, často tam ty barmany nebo tanečnice k tomu lámou a často se to i časem povede...tak z toho se do pár měsíců stala prostitute, pak začaly i drogy

Jak dlouho již sexuální služby poskytujete? *9 let*

Proč Znojmo? *Přijela jsem s kamoškou rovnou do klubu, pak jsem si tu našla chlapa*

Máte zkušenosti ze zahraničí? Jaké jsou hlavní rozdíly?

Kde bydlíte? *U přítele, žijeme spolu.*

Popište svůj pracovní den? (počet zákazníků, odpracovaných hodin, volný čas, co děláte, když v klubu nejsou hosti, vydělané peníze)

Nejsem v klubu denně, hlavně víkendy, a když potřebuju peníze, když přítel pracuje, tak třeba ani celý měsíc nejdu, pak jsem výdaje tak vyrazím. Ale jinak, dojedu, namaluju se, převleču do „pracovního“, a jdu na plac, tancuju, věnuju se chlapům, a ráno jdu domu nebo ještě večer, podle kšeftů.

Kolik jste měla za den nejvíce zákazníků/vydělaných peněz?

Za co nejčastěji utrácíte peníze? *Za různý poplatky, jídlo, nájem, drogy, výživný na dítě...*

Jaké máte vztahy na pracovišti? S kolegyněmi, s ostatními (barmanky, recepční, provozní, šéfové) *Super vztahy tady mám, máme dobrý kolektiv, najdou s tam mrchy, co kradou a pomlouvají, ale je to ženském kolektiv.*

Co vidíte na své práci jako pozitivum/negativum (pokud jsou)

Asi ty rychlý peníze, proto to asi všechny děláme, jinak nevím, naučila jsem se německy, zvládnou pracovat přes noc, ale ten stres, nejistota výdělku, spát s cizíma hnusnýma chlapama.... Není to nic moc...to se podepíše na každý.

Jaký jste měla na prostituci názor než, jste do ní vstoupila? *Že se ty holky zbláznily, je to paradox.*

Když jste se rozhodla do ní vstoupit? *Vydělám a skončím, dost naivní*

Jaký na ní máte názor teď?

Je to zkušenost, která se těžko vysvětluje, když to někdo nezažil, je to těžký, ale člověk tady tak nějak dospěje, nikdo se s váma nepáře. Dovedlo mě to k drogám, to nejsem ráda a jsem teď z toho nemocná a odebrali mi z péče dítě, to mě dost šve....

- 2)patologie

Máte osobní zkušenost, (či jste se setkala u kolegyně) s:

Pohlavní chorobou

„Onemocněla jsem hepatitidou typů C, nevím, jestli díky drogám nebo prostituci, nevím, jak jsem se nakazila, byla jsem u doktora, řekli, mi že to mám a co mám a nemám dělat, snažím se, ale stejně pořád drogy beru, což by se nemělo...“

Drogami

Ano, mám závislost na pervitinu, začala jsem brát v klubu, je to snadno k dostání, znáte tady ty lidi, zákazníci někteří taky berou...

Obchodem s lidmi/vykořisťováním/nucením k prostituci *Ne*

Násilím ze strany zákazníků *Ano, ale vyřešila to ochranka*

Násilí ze strany „nadrízených“ *Ne*

Násilí ze strany rodiny – *ano bývalý přítel*

Násilí ze strany někoho jiného *Ne*

Potrat *jednou jsem byla na potratu, nebylo na zbytek....praskla mi guma se zákazníkem*

Jak se chráníte? *Asi nejhorší jsou ty nemoci, chráním se kondomem, používám s gelem, ale chtěj hodně chlapi bez, to nechápu, říkají, jak jsou zdraví, ale neví, co má ta holka...pak doma spí s manželkou a může ji tu nemoc předat, Já taky nechci nakazit přítele*

- 3)zákazníci

Kdo jsou vaši zákazníci? *Rakušáci, Turci, cizinci*

Věk, národnosti, rodinný stav, stálí/nestálí) *Hodně starí a z Rakouska.*

Myslíte si, že je možné navázat se zákazníkem partnerský vztah? *To neřeším, mám přítele*

Co má vliv na počet zákazníků, kteří Vás navštěvují (roční období, počasí, svátky, večírky v klubu...)

- 4)Rodina

Jaké máte vztahy s rodiči? *Dobry, mají v péči moje dítě, jsem jim vděčná*

Vědí Vaší rodiče, co děláte? Jaký na to mají názor? /Jak by reagovali, kdyby se to dozvěděli? *Neví, co dělám, byla by to ostuda, byli by zklamaní, stačí, že ví o drogách...*

Máte sourozence? Jaké s nimi máte vztahy? *Ne*

Kde jste vyrůstala? (*doma, dětský domov, byla jsem svěřena do péče jiné osobě, jako rodičům, komu?*)

Máte děti? Počet? 1

Žijete v partnerském vztahu? (přítel, manžel) Pokud NE – jak si představujete ideálního partnera?

Pokud ano – ví Váš partner, že poskytujete placené sex. služby? *Ano, ví*

Pokud to ví? – Jaký na to má názor? Vadí mu to? *Vadí, ale nebýt toho, skočili bysme na ulici, takže chápu důvody, vlastně se pro nás oba obětuju.*

Máte pocit, že žijete dvojím životem? *Jo, to mám, když jedu k rodičům, pořád musím lhát*

- 5)instituce

Jaké místní instituce využíváte?

(Banky, školy, úřady - které, lékaře, policii – proč?, neziskové organizace – K – centrum, **Magdala**....)

Jaký máte k institucím vztah? Jaké máte s využitím institucí zkušenosti? *Jak kde, moc to neřeším, ale většinou dobrý..*

Hradíte si pojištění – *neplatím si žádné pojištění, ale měla bych, zjistila jsem, že mám žloutenku C, nechala jsem se otestovat a pak byla u doktora, to sem si zaplatila a měla bych se léčit, ale musela bych to platit a zaplatit dluh, neplatím to asi 6 let... a nejsem tam schopná jít a zařídit si to...ale vím, že mě to nemine...*

- 6)zákon o regulaci prostituce

Co si myslíte o návrhu zákona o regulaci prostituce? (Vymezuje místa, kde by se v obci mohla prostituce poskytovat, práva a povinnosti prostitutek?)

Jaká práva a povinnosti by prostitutky měly mít? (např. nutnost, lékařských prohlídek, odvádění pojištění, placení daní....)

Nechci platit daně...a takový věci, ale zrušila bych to na některých místech, třeba na ulici...

- 7)volný čas

Jak využíváte svůj volný čas?

Volný čas trávím hlavně s přítelem, když mám peníze, jedu k rodině. Jinak sháním peníze, abych mohla shánět drogy, začarovanej kruh

Koníčky? Co Vám dělá radost? *Dítě moje, rodina, přítel*

- **8)vize do budoucna**

Chcete sex byznys opustit? Jak dlouho si myslíte, že bude v sex byznyse, ještě pracovat? Chcete sex byznys opustit? Co Vám brání odejít? Jaká změna by musela nastat, abyste mohla/chtěla odejít?

Ano, až si najdu práci a snad i odvyknu drogám, nedokážu tipnout, jak to dlouho potrvá, tak rok.

Plánujete založení rodiny? Svatbu? Děti? *To zatím nevím*

Jakou práci byste po odchodu z prostředí sex byznysu chtěla dělat? *servírku*

- **9)demografické údaje**

Věk? 26

Národnost? ČR, romská

Vzdělání? Vyučená

Rodinný stav? Svobodná

Pracovní zkušenosti (mimo sex byznys) ne

PŘÍLOHA P II: MAPA VÝSKYTU NOČNÍCH KLUBŮ NA ZNOJEMSKU

